



§.447 — §.471.

PROF. DR. TILŠEĤ

PRÁVO

ZÁSTAVNĪ.

16/14/14

2370-11

Miloslav Lariar



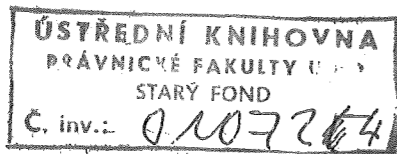
O pojmu, obsahu a různých druhích práva nástavního.

1. Právo nástavní jest právo absolutní, tj. má vůči věci, dosíci naplacení pohledávky a věci jiným způsobem, jest tedy:

a, právo absolutní, tj. působící proti každému; je-li předmětem státním věc to možná, jest právo nástavní právem věcným.

b, právo aksesorní tj. předpokládá právo jiné, jakožto hlavní, ku kterémuž přistupuje jako právo pomocné, sloužící. Právo, jemuž nástavní právo slouží, jest vždy pohledávka a to peněžní. Oprávněný a práva nástavního jest tedy vždy oprávněný a peněžní pohledávky - nástavní věřitel.

2. Obsah práva nástavního jest dvojnásobný, totiž:



kajistiki naplacení a poskytnouti naplacení.

a.) Kajistiki naplacení. V době od vzniku až do výkonu poskytuje zástavní právo věiteli zástavnímu jistotu a to veškeré druhy zástavního práva tím, že zástavní právo leží přímo na věci, jednotlivé druhy práva zástavního poskytují pak ještě zvláštní jistoty, tak při věcech nemovitých vkladem do knih k nemovitě se křácení věitele právními jednáními vlastníka, při věcech movitých odevzdáním do delence věitelovy k nemovitě se faktické nakládání věci vlastníkem. Funkci, kterou zástavní právo má před výkonem, můžeme nazvat funkcí kajistovací.

b.) Poskytnouti naplacení. Výkonem či tzv. realizací práva zástavního dosáhne věitel naplacení. Tato funkce zástavního práva jest funkce ukraňovací. Výkon může se státi dvojným způsobem:

a.) prodejem věci a užitím ceny vložené k naplacení pohledávky anebo

b.) tzv. sekvestrací tj. zkonáním plodů věci, prodejem jich a užitím ceny k naplacení pohledávky.

V dubéno případě nastane věc sama vlastníkem zachována.

3. Zástavní právo nemá v podrobnostech vždy stejný účinek, nýbrž rozekňáváme různé druhy práva zástavního. Rozhodným tu jest nejen předmět práva zástavního, nýbrž i vznik jeho. Kdežto vlastnictví neb služebnost, ať vznikly jakkoli, mají vždy stejný obsah, není tomu tak u práva zástavního.

A. Dle vzniku rozekňáváme pak:

I. Zástavní právo smluvené iili konvencionální, jež vzniklo smlouvou mezi zástavcem a zástavním věitelem.

II. Zástavní právo dle § 1321 obč. k., jež vzniklo svě-
mocným zastavením se strany věitele.

III. Zástavní právo exekuční, nazýváno též soud-
covským, jež vzniká zastavením se strany exekuč-
ního orgánu a rozkazu soudcovu, po případě i
jiného úřadu k provedení exekuce povoleného.

IV. Zástavní právo zákonné, jež vzniká právním
stihnutím zákonem stanovených skutečností, aniž
by bylo třeba nějakého aktu křicovacího.

B. Dle předmětu rozekňáváme:

I. Zástavní právo na hmotných věcech movi-
tých, jež zákon nazývá v § 448. učiním právem zá-
stavním. Přávek ten bodí se však pouze na kon-

venční právo káskavní, jež vzniklo skutečným odevzdáním věci movité.

II. Káskavní právo na předmětech knih pokemkových; káskavní právo se nazývá se obecně bypotekárním, jakou říká výrazu toho jen v příčině nemovitých věcí, tu však bez rozdílu, je-li napsaná čili nic § 448.

III. Káskavní právo na nemovitostech, jež nejsou napsány do knih.

IV. Káskavní právo na věcech nemovitých tedy právech, zejména pohlávkách nepsaných do knih.

Konvenční právo káskavní.

I. O titulech konvenčního práva káskavního:

A. Druhy titulů.

Konvenční právo káskavní vzniká smlouvou věcnou, dotčenou v § 1368 v první větě. Tato smlouva nazývá se v římském právu conventio pignoris a odtud jméno tohoto druhu práva káskavního.

Káskavce může býti naproti věiteli obligačně povinen káskavní právo káskavní. Takovýto káskavce káskavcův nazývá se se strany věitelovy titulem k právu káskavnímu.

Titul opírá se buď:

1. o nařízení soudovo, pak nazývá se titulem soudovským. Příklad poskytuje § 355. odst. 2. ex. n. dle něhož na návrh exekutivní soudce může exekuty nařídit, aby káskavil jistotu na škodu, která by mohla povstati, kdyby exekut jednáni, jebož má se dle obsahu exekutního titulu uvažovati, přece předsebral.

2. o nařízení káskavitelovo, pak nazývá se titulem testamentárním. Odkákal-li testátor někomu káskavní právo, jest dědic povinen je odkáskavníkovi káskaviti.

3. o smlouvou uzavřenou mezi příštím káskavcem a věitelem, dle níž onen jest povinen, káskaviti tomuto právo káskavní, titul pak nazývá se titulem smluvním. Mimo to mluvíme o titulu smluvním i tehdy, není-li tu vůbec předpokládko káskavce ke káskavnímu právu káskavnímu. Vlastní charakteristikou titulu dotčeného sub 3, tzv. smluvního

váleňv totiž v tom, že titul tento opírá se o vlastní vůli zastávce, kdežto v případech dotčených sub 1. a 2. a též 4. jest tu povinnost zastávce kevně vnu- cená. O vlastní vůli zastávce opírá se však křiv- keni zastavy jak tehdy, když předem ji byl kávan- ně projevil, tak i tehdy, když nebyv donucen ně- jakým kávanem, zastavu sám ihned křivuje.

4.) O kávan, totiž o okolnosti, s kterýmiž dle ká- kova spojena jest povinnost křiviti zastavu. Titul takový nazývá se kávaným. Příklad poskytuje kávanek ku křivení kance poživatelské (§ 520. obč. z.) aneb kávanek pojistiti odkaš dle § 688 obč. k.

ad 1. a 4. Zastavní právo, které bylo zastav- cem křiveno následkem existence titulu soudcovské- ho nebo kávaného, není proto zastavním prá- vem soudcovským nebo kávaným, nýbrž jest zastavním právem konvencionálním. Působnost titulu nemá na povahu zastavního práva žádného vlivu, nýbrž jen působnost vzniká- ku.

Tituli:

1.	2.	3.	4.	
soudcovský	-testam.-	smluvní-kávaný	kávaný	soudcovský
				! neb vůbec úřední!

Modi acquirendi:

	I.	II.	III.	IV.
	Smlouva věcná	Svémocně	Zabavení	Zákon.
	! conventio pignoris !	kabavení.	exekucním	kávané
	Smlouvené právo		organem.	právo
	kávaní.		exekucní	kávaní.
			právo.	
			kávaní	

B. O povinnostech plynoucích

1. Před křivením práva zastavního.

Povinnost, která z titulu plyne, může býti buďto
a, speciální totiž povinnost dáti určitou věc
do zastavy, aneb

b, všeobecná, totiž dáti jistotu, aniž by spri-
sob jistoty byl učin.

Z titulu kávaného a soudcovského vzbá-
ává jen všeobecná povinnost dáti jistotu.

z titulu testamentárního neb smluvního vztáketi může povinnost ta neb ona, to řídí se dle knění a intence stran.

Kní-li titul jen nov všeobecnou povinností dáti jistotu, sluší kávozek k němu splniti dle předpisů § 1373 a 1374.

a) V první řadě kávozek takový splniti lze dááním kástavu movité neb nemovité (proto jest právě povinnost dáti jistotu titulem kástavního práva). Dostatečnou jistotu ve smyslu zákona poskytují však domy jen do polovičky, polemy a movité věci do dvou třetin sákladní ceny. V příčině nemovitosti nazývá se tato jistota tzv. poupillární (§ 230. post. věta)

β) Mění-li někdo s to dáti kástavu, může všeobecný kávozek dáni jistoty splniti i dááním rukojmí, jenž má přiměřené jmění a jehož lze žalovati v nemí, a ním věitel aneb dlužník má své řádné bydliště.

Pro jistoty ránu processuálního platí vládní ustanovení § 56. e. n. s.

2. Po řízení práva kástavního.

Byla-li na kákladě titulu nějaká věc na kástavu věitelovu skutečně přijata, představá pravidelně povinnost kástavcová k titulu, klesne-li tedy cena kástavu pokději bez viny kástavcovy na př. klesnutím kursu, není povinen kástavu doplniti, leč by to bylo bývalo umluveno (na př. dle stanov rak. uho. banky.)

Mělo-li však kástavu již v době řízení kástavu vadu, které teprve pokději se objevily nastává povinnost dle § 458. analogická povinnost správy dle § 922. a nást.

V takovémto případě jest totiž kástavce povinen dáti věiteli jinou kástavu aneb doplniti kástavu danou. Povinnost tato upírá se o původní titul řízení práva kástavního a nenastává tedy, bylo-li řízení práva kástavního čistě liberální (aneb donandi animo) arg. § 922. nastává tu leda povinnost dle § 945, která však jest jenom povinností dle všeobecných zásad o náhradě škody. Žk. č. 17. a 18. O úplnosti neb bezplatnosti obliguční smlouvy kástavní

O úplatnosti neb bezplatnosti obligáční smlouvy ka-
stavní tj. titulu viz Tilsko, Káštava ruční č. 16.

II. O pohledávce, káštavním právem zajištěné.

A. Které pohledávky mohou být zajištěny.

1. O předmětu pohledávky.

Pohledávku zajištějí ke právem káštavním
tedy, jsou-li předmětem jejím přímo peníze aneb
může-li se alespoň proměnit v pohledávku
peněžní. Z. k. č. 7. Obnos peněžní obecně udán
být nemusí.

Jen v příčině hypotéky platí přísněji u-
stanovení §. 14. kniž. zák., o kterémž jednáno bylo
při principu publicity sub 4. a 5.

2. O existenci a působnosti pohledávky

a, Právem káštavním zajištěny být nemohou:

a, pohledávky absolutně neplatné, byť
i byly neplatny jen nedostatkem formy.

β, pohledávky neřádné Z. k. č. 20.
odst. 1. a č. 21.

b, že to právem káštavním mohou být
zajištěny:

a, pohledávky relativně neplatné,

pro případ, že nabudou platnosti.

β, pohledávky promlčení pro případ,
že promlčení nebude odpírcem přivedeno k platnosti
Z. k. č. 20. odst. 2. a č. 22.

γ, pohledávky podmínkou neb časem
obmezené, dokonce i

δ, pohledávky budoucí dosud neexistu-
jí, je-li tu již nyní jistý podklad, a nebož mo-
hou vzejít Z. k. č. 23. V příčině hypoték platí
kuřátní pravidlo § 14. kniž. zák.

B. V jakém rozsahu zajišťuje se pohledávka,
(Z. k. č. 25.) jest otázkou interpretace více stran. Zpra-
vidla dlužno na to mít, že vztahuje se na věške-
lé oprávnění věřitelovo ke zjištěnému poměru
§§ 447, 912. obč. z. zejména na úroky, útraty soudní
náhradní škody na nesplnění a konvenční po-
ku.

Pro hypotéky platí tu kuřátní pravidla.

a, Je-li napsán jen kapitál, vztahuje se
kášt. právo přece i na zákonné úroky a podle-
ní ode dne splatnosti kapitálu a na útraty
procesní a exekuční (§§ 16, 17.)

b, Má-li se vztahovati kášt. pr. i na ú-
roky smlouvené, musí úroky a výše jejich být

kapsoány (§ 14. odst. 1.)

a) a) i b) Káštavní právo vztahuje se v těchto obou případech nejen na tříleté úroky zákonné resp. smluvené, nýbrž vůbec na úroky, pokud ovšem promlčením nezanikly; avšak sluší uváti-li, že

a) jen tříleté úroky porivají stejného pořadí s kapitálem

β) že pro úroky platí vůbec tříletá promlčení lhůta a

γ) že starší než tříletých úroků nelze najít pořadovati k hypotéky, má-li ji někdo bo- na fide nevěda o těchto starších úrocích.

δ) Jiné vedlejší návrsky mohou jen tehdy do- jiti naplacení k hypotéky byl-li pro ně kapsán nejvyšší obnos, to platí též o konvenční pokutě, a neměnilo se na tom nicméně § 216. ex. n., dle kteréhož smluvený nárok na odškodnění pro při- pad předčasněho splacení kapitálu, poskytlava- jící obvyčejně v nároku na difference mezi vyšším úrokem smluveným na při. 5% a úrokem, jež jinak lze docílit (na při. ve spořitelnách jen 3 1/2% neb 4%), porivají stejného pořadí s kapi- tálém. Pro dosud platný princip speciality

a publicity lze připustiti to jen tehdy, když tento nárok buď byl kapsán neb lze jej ukojiti v roz- sahu nejvyššího obnosu kapsaného pro vedlejší výlohy.

ε. Vliv existence káštavy na pořadí.

a) Křívením káštavního práva nekanná osobní pořadí proti dlužníkovi; je-li tedy

a) osobní dlužník kinný od vlastníka káštavy (knn. káštavního dlužníka) má věitel na míli pořadovati dluh bez obledu na kásta- vu na svom aneb drželi se práva káštavního § 466.

β) nekryje-li vyčitek ze káštavy celý dluh, osobní dlužník jest povinen kbytek kora- diti § 464, leč by se věitel domáklání se tohoto kbyteku byl, výslovně neb mlčky řekl Sm. Zk. č. 24.

b) Byla-li pro pořadí křívena káštava, považuje se povinnost splatiti dluh s povinností vrátiti káštavu na vzájemně na sobě kávisící povinnost, mají obě tyto povinnosti státi se tedy k ruky do ruky (§§ 469. 1369. obč. n.) a platí tedy analog. ex. non adimpl. contr. § 1052. Zk. č. 86. 101.

III. O předmětu konvenčního práva zástavního.

A. Úsebně ke věci, že věc je má sloužiti za zástavu musí býti 1. úplatně existující a 2. již existující.

ad 1. Úplatně existující nestává se věcem následujícím a nemohou tedy býti předmětem práva zástavního.

a, věci mimo právní oběd § 448.

b, věci nepřevoditelné jako erární montury kapovžené knihy.

c, věci, jež úplatným způsobem nelze pře-
vésti na jiné, jako ostatky svatých. S.v. Z k. 26-28.

ad 2. Zástavní právo jest právem věcným, ne-
může proto (stejně jako vlastnické neb služebnosti)
požívat na věcech ještě neexistujících. Jen
kdánlivé výjimky obsahují:

a, zástavení věci quoad fructus. V případě
tom jest zástavena věc, výkon práva zástavního
jest však obmezen na zpeněžení plodů této věci.

b, zástavení věci hromadné, stáda, kni-
kovny. V případě tom zástavní právo
úsebně jednotlivé věci, které k ní dle pravidel.

nebo během věci budou přidruženy, ale ovšem tepr-
ve od doby tohoto přidružení. S.v. Z k. č. 30.

B. Hmotné věci vyhovující všeobecným podmín-
kám, stanoveným sub A., mohou býti předmětem
konvenčního práva zástavního bez obědu
na to, zda-li předléžají exekuci čili nic. Tedy se-
jména i předměty jmenované v § 251. (na př. šat-
stvo, nábytek, předměty potřebné k živnosti, smb-
ni prsten, rodinné obrázky) mohou býti platně
zástavní.

C. Neohmotné věci mohou býti pravidelně též
předmětem konv. práva zástavního, pokud vy-
hovují všeobecným podmínkám sub A. dotčeným.

U jednotlivostek platí:

1. Služebnosti poremtkové sledují poremtk
praní, mohou býti jen s ním zároveň zásta-
veny.

2. Že služebnosti osobního lze zástavit po-
živání, nikoli i užívání, neb toto jest osobní i
v prácině rozsahu.

3. Zástavní právo samo nemůže býti
předmětem práva zástavního, nemá samo-
statné ceny, podzástavením rozuměti možno
praxe buď zástavení věci neb pohledávky v

není to práva kástavního. Sv. č. 73.

4. Reální břemena mohou býti předmětem práva kástavního buď zároveň se statkem pamějším aneb i odděleně.

5. Práva lovní, právo autorské, právo rybolovu a lovilby mohou býti kástavena.

6. Dědické právo není předmětem práva kástavního. (arg. § 646 č. 968.)

7. Oprávnění a obligaci (pohledávky) mohou býti pravidelně kástaveny. Neke však kástaviti:

a.) pohledávky čistě osobní na př. právo předkupní (§ 1074.)

b.) pohledávky, které exekuci nepodlébají § 293. ex. ř.

D. Kástaviti lze i kvotu věci jakýchkoli a násadně až kvota taková již existuje aneb kástavení platiti má jen pro kvotu teprve na tím účelem oddělenou na př. mohou kástaviti věc méně zcela patřící jen polovičkou. Výjimka však nastává u věcí do veřejných knih napsaných. U těchto lze kástaviti jen kvoty, jež jakože takové samostatně již existují § 13. knih. zák., totiž spoluvlastník může kástaviti jen celou svou

kvotu, nikoli menší část.

E. V jakém rozsahu kástavuje kást. pr. věc?

1. Části věci. Byla-li věc kástavním právem stívená porději rozdělena fyzicky neb ideálně, vázne kástavní právo na každé jednotlivé takto nově utvořené části neděleně pro celou pohledávku

2. Příbytek. Kástavní právo vztahuje se i na příbytek věci, zejména tedy i na stavení, které na pozemku dosud nekástavením bylo postaveno. O pohodech, které se také počítají k příb. bytku (§ 405.) platí vlastní pravidla.

3. Příslušenství. Kástavní právo vztahuje se též na příslušenství, pokud jest ve stejném vlastnictví jako věc hlavní, tedy zejména na kv. fundus instructus, totiž hospodářské nářadí, dobytek a nářadí nutné k provozování hospodářství. Je-li však fundus instructus ve vlastnictví jiného na př. praktiče, nevztahuje se na něj právo kástavní.

4. Spojená práva. Právo kástavní vztahuje se i na oprávnění s věcí spojená, zejména tedy na oprávnění ke služebnosti pozemkové, reálních břemen, spojená s pozemkem

pramijícím, rovněž i na právo radikování křivnosti
nebo právo propinčení.

5. Plody. Sluší tu rozlišovati mezi plody
vlastními naturálními a plody civilními.

a, Plody naturální, dokud nebyly odděle-
ny, tvorí část věci a jsou proto pro tu dobu sti-
ženy právnem káštavním. Byly-li však odděleny
od věci, stávají se věcmi samosvatnými a jsou od
té doby kásadně práva káštavního prosty. Typově
výkonem práva káštavního, soudní sekvestrací
exekuční čili dle vyšší terminologie vnucenou
správou kamerí se, aby plody neobráely k nesu
káštavního. Jakmile byl sekvestr čili vnucený
správce soudem káveden, zasahuje káštavní
právo

a, plody, keré teprve po kávedení se-
kvestra byly odděleny, stíženy jsou káštavním
právnem a dle nového řádu exek. (§ 119. odst. 2.) do
konce i

b, plody, keré si ještě před kávedením se-
kvestra byly odděleny, ale dosud na statku se
nalehají, tedy nejména všechny kásohy na stat-
ku se nacházející byť i nepřinálely k fundu
instruční. V tom, co tu sub β. uvědno, leží

rozšíření koráku práva káštavního oproti pří-
rodním ustanovením § 457 obč. k. věty 1., kávedené
ex. ř. Předpokládá se ovšem, že kásohy ty jsou
ještě v době kávedení sekvestra ve vlastnictví
exekučně, kdyby byly bývaly platně ucizeny,
nestálo by je právo káštavní byť i v době ka-
vedení sekvestra ještě se na statku nacháely.
Byly-li mezi oddělením a kávedením sekvestra
káštaveny nebo kášaveny, předcházi takto kálo-
žení imobilární právo káštavní imobilární.
mn., jež přivádí se k platnosti sekvestrací (§ 119.
odst. 3. ex. ř.), jelikož koto datuje se na nichto te-
prve od kávedení sekvestra.

b, V příčině plodů civilních platí vyšší
kolik, co platí v plodech naturálních s touto mo-
difikací, že místo oddělení nastupuje tu: splat-
nost a místo odvězení ke statku: skutečné vy-
brání exekučem. Dokud nebyl sekvestr káveden,
míže vlastník volně vybírat na pří. nájemní
nebo pachtovní čině. Byl-li však sekvestr káve-
den, vrháhuje se právo káštavní

a, na dávky příště splatné a

β, na dávky dříve splatné a ještě
exekučem nevybrání.

Pro případ, že by naopak exekut předem byl vybrat činil, ještě nespjatnou, platí vlastní ustanovení § 1102 o. n.

6. Je-li předmětem práva káštavního po-
hledávka, nevztahuje se právo káštavní pra-
videlně na inokry k ní, tak při kancích berou
inokry ti, kteří kanci složili. Teprve když vedena
byla na pobledávku exekuce, spadají inokry
spjatné po kabavení do neau práva káštavní.
ko (§ 299. odst. 1. ex. n.)

IV. Osobě káštavní

1. Káštavce musí být káspobily k právním
jednáním pro něho onerosním.
2. Káštavce musí mít právní disposici věci,
proto nemůže káštavit káštav věci patřící do
konkursní podstaty, ai jsou jeho vlastním.
Bylo-li někomu soudem káštáno věc movi-
lou káštiti neb káštavit, dle § 379. i. 2. ex. n. jest
káštavení přes to platné, byl-li nabyvatel prá-
va káštavního bona fide.
3. Káštavce musí být pravidelně vlastní-
kem. V těch případech však, v kterých i

vlastnicki nabyti ke od nevláštніка, možno jít
argumento a moisri od minus nabyti od ne-
vláštніка i práva káštavního, mimo to § 456.
výslovně poukazuje na § 367. Případy, v kterých
nabyvá se káštavního práva i od nevláštніка
jsou různé dle věci, všechny mají však spo-
lé to, že obrání se jen nabytí bezelstné.

a, Na věcech jakéhokoli druhu nabyvá
se právo káštavní od nevláštніка v případě §
824. in fine, totiž od nepravého dědice, jenž po-
kúštelost soudem byla odevrána.

b, Na věcech kápsaných v knižkách na-
bývá se práva káštavního i když kápsaný au-
tor není vláštником, dle principu publicity.

c, Na hmotných věcech movitých nabyvá
se káštavního práva od nevláštніка:

a, Vzhledem k osobě, která káštavní
právo káštije v případech § 367 a 456. obč. n. a
il. 306. obč. n. od kávnostníka resp. od obchodní-
ka a od toho, jenž věc vláštником byla svě-
řena.

b, Vzhledem k věci dle § 371. obč. kášt.
a il. 307. obč. n. při papírech káštících na ma-
jitele.

γ.) Uvážedem k osobě, ve prospěch které se křiv. kuje: je-li to koncessovaný kástarovník (dle zák. č. 23. března 1885. č. 48.) neb je-li to ústav, jenž pod dohledem státním provozuje obchody úvěrní, min. nař. č. 28. října 1865. č. 110. ř. k. čl. III. odst. 2. Blížší v Žk. č. 35-37.

V. Formálních náležitostí kastavení.

1. Při hmotných věcech movitých jest třeba odevzdání. Zákon rozekává tu odevzdání dvojt:

a.) odevzdání hmotné dle § 451. a

b.) odevzdání symbolické dle § 452.

ad a.) Odevzdání hmotné jest odevzdání věci do uschování věitelova. Úmysl směrovati musí k trvalé delenci věitelově. Žk. č. 41. Má-li věitel věc již v uschování, není ovšem třeba vnějšího aktu tradičního (traditio brevi manu). Konstitutum possessorium však k kastavení nestačí, neb věitel nebere při něm věc v uschování. Věitele zastupovati může též soud jako na pří. v případech čl. 25. odst. 3.

směn. ř. neb § 149. odst. 3. ř. ex. In složením k soudu, jenž vykonává delenci ka věitele, povstává právo kástarovní.

ad b.) Odevzdání symbolického máti lze pouze u věci, které dle své povahy hmotného odevzdání nepři pouštějí; rozumějí se tím však patně věci, které jen stěží lze hmotně odevdati, neb každou věc hmotnou movitou lze dle pojmu odevdati hmotně. Při věcech těchto, k nimž patří i věci hmotné, lze máti místo skutečného odevzdání znamení, která s věcí se spojí, musí to však býti taková znamení, k nichž každýmír. lze sehnati, že věc jest kastavena na pří. nalepení cedulky na knatelném místě. Znamení v případech v kterých se připouští jest formou úmyslnou, bez něho právo kástarovní nevzniká.

2. Při věcech kápsaných do knihy pokremkové jest třeba kápisu kástarovního práva do knihy pokremkové. Kápis ten ovšem povolen býti může jen na kákladě listiny vydané tím, jenž jako vlastník jest kápsán a ve formě vkladné, resp. jde-li pouze o kápaní, alespoň kápaní.

3. Na věcech nemovitých nekápsaných do

knih nabývá se konvencionálního práva kástar-
ního podobným způsobem jako soudcovského, to-
tíž zájemným popsaním soudním (Jud. 104, pra-
xis ta došla uznání § 17. odst. 2. zák. z 7. července
1896. č. 140. o cestě k nouze.)

4. Pla právecb do knih nepsaných lze ná-
byti konv. práva kástarního bez všech forma-
lit, neb forma není nikde předepsána a platí
tedy § 883., zejména tedy k kástarvení pokleďav-
ky tak jako k úplné cessi její formy se nevyhledá-
vá. Zpracování knihníka o kástarvení naměřuje
jen bezelstné splacení pokleďavky do rukou ká-
starcových, není však k existenci kástarního
práva to třeba. Kást. pr. na právu patentním
nabývá se zápisem do patentního rejstříku
zák. z. 11. ledna 1897. č. 30. ř. z.

VI. Oprávnění a ochrana kástarního věitele.

A. Ve stadiu zjišťovacím.

Jest postulátem, aby v tomto stadiu

a.) kamereno bylo, aby tižti osoby na-
byly věci neb věcného práva na ni bona fide

nevědouce o právu kástarním, jelikož by pak ká-
starní právo buď pomínulo neb aspoň nemohlo
byti v neprospěch nového nabyvatele vykonáva-
no a

β.) aby věitel ochráněn byl proti kástarění
věci.

ad a.)

1. v příč. hmotných věci movitých.

a.) Byla-li věc kástarvena dle § 451. tedy
je-li to kástarva učiněná v pravém smyslu slova
přísluší kástarvnímu věiteli věcné právo de-
tenční, ochráněné žalobou petitorní i possessorní
proti každému. Žk. č. 46-49.

b.) Byla-li věc kástarvena dle § 452. tedy
je-li to konv. mobilární hypotéka, věitel nemá
práva na detenci, nýbrž ochrana jeho spočívá
pouze v trvání znamení s věcí spojených. Proti
komu, jenž by znamení ta naviněně odstranit,
mohť by věitel po případě nastupovati žalobou
o náhradu škody.

2. Uv příčině věci napsaných do knih po-
remkových poskyává ochrana věitelova v
konv. je jest v knize napsán, a je tedy v jeho
prospěch působí některé důsledky principu

publicity. Bylo-li káskavní právo, ač dosud nepomí-
nuto, vymááno (na př. na nákladě kvitance fa-
lešně neb omylem vydané) má právo žalovati na
výmaz tohoto výmaku čili na restituci vkladu ká-
skavního práva dle § 61. a násl. knib. n.

3. V příčině věci nemovitých nepsaných do
knib poremkových neplatí ochrana nabytí bona
fide, mimo případy exekuční droby a expropria-
ce. Pro tyto případy pak stačí k ochraně věite-
lové existence majenního protokolu u okresního
soudu.

4. V příčině věci nemovitých, nepsaných v
knibách poremkových, neplatí pravidelně ochra-
na nabytí bona fide. Při pohledávkách káskave-
ných a při podnikatavě vůbec nabyvá věitel ja-
kési jistoty upravením poddručníka o káskavení,
neb tento není pak oprávněn věiteli svému
dluh splatiti (§ 1395. 455). Pro patenty dle zák. ze
dne 11. ledna 1897. č. 30. ř. n. § 23. káskaven jest vlast-
ní patentní rejstřík vedený u patentního úřadu,
pro kterýž platí analogické předpisy jako pro
kniby poremkové.

ad β.)

Chorší-li se věc káskavená jakéhokoli druhu

a.) vinou káskavcovou, má věitel dle § 488. obč. n.
právo kádati na káskavci doplnění káskavy neb zá-
stavu jinou, vyhovující jistotě pívodně kamýšlené.
Věitel jest též oprávněn kádati na pronatimní o-
patření ve smyslu § 378. ex. ř. a násl. na podmínek
tam uvedených a to nejen ku káskavení své pohle-
dávký peněiní dle § 379. nýbrž i ku káskavení svého
práva káskavního dle § 381 a 382., a čehož plyne, že
přípustná jest i sekvestrace nemovitosti dle § 382.
i. 2. ex. ř. a nevadí tomu § 379. in fine.

b.) Plá-li jiná osoba než káskavec viny na
zhoršení věci jest věitel poukáán na obecné zá-
sady o nákladě škody dle § 1295.

c.) Stalo-li se zhoršení náhodou, nemá náro-
ku na nápravu proti nikomu.

B. V stadiu ubraňovací.

I. Přísoby realizace.

1. Věitel má právo dosáhnouti kpeně-
žením věci neb jejích plodů káskavení své pohle-
dávký. Toto kpenění musí se státi kpsobem zá-
konně uznáním. Smlouvy, které by tomu odporo-
valy, jsou prohlášeny v § 1371 a 1372. za neplatny,
jsou to zejména smlouvy :

a.) že věřitelé případně zástavníka do vlastnictví
(lex commissoria.)

b.) že věřitel může zástavu prodati dle libosti
aneb za cenu napřed určenou aneb si ji podržeti za
cenu takovou.

c.) že věřitel sám může vybírat plody věci a
tak se učiniti zaplacením: pactum antichreticum:!
Joužé užívání movité zástavy věřitelem může
však býti dovoleno zástavcem.

d.) že věřitel nesmí zástavu nikdy vykoupiti.

e.) že věřitel nesmí řádati prodej věci.

2. Pravidelný způsob zpeněžení zástavy jest zprá-
sob soudní exekuce § 461 o. n. : § 50. a to nejen
exekční dražba, nýbrž jakýkoli způsob přípust-
ný dle exekčního řádu, tedy na př. i exekční
prodej a volné ruky při věcech, jež mají cenu bur-
sovni neb křní dle § 268. ex. ř. neb exekční přiká-
xaní zastavené pohledávky dle § 303. ex. ř. atd.

Jelikož jest věřitel v příčině výkonu svého
zástavního práva omluveného poukázán na po-
řad exekuce musí tedy:

a.) oprávniti si titul exekční (§ 1. ex. ř.) i
pravidelně tedy bude nucen žalovati žalobou
zástavní aby domohl se výkonu (§ 1. č. 1. ex. ř.)

b.) řádati u soudu na základě tohoto titulu
exekčního na exekci. O této žádosti a o dalším po-
stupu pojednáno bude při exekčním právu zá-
stavním.

3. V některých případech připouští zákon rea-
lisaci práva zástavního jiným způsobem nežli soud-
ní exekcí. Tyto případy týkají se vesměs hmotných
věcí movitých (inclusive cenných papírů) a jsou
vyčleny v Zk. č. 51-53. zejména sem spadá výkon
uv. kupčského práva zástavního dle čl. 310. a 311
obch. n. pak privilegia zastavení a řízení v
stavi peněžních, odvolávající se většinou na tyto
čl. obch. zák.

II. O žalobě zástavní.

1. Žaloba zástavní ve vlastním smyslu.

Žalobou touto bledí si věřitel zástavní o-
právniti titul exekční, jelikož patří k realizaci
práva zástavního. Praktického významu má tedy
jen tehdy, když věřitel jest obmecen na pravidel-
ně realizování práva zástavního cestou exe-
kní. Ste i v případech dotčených svrchu sub I. 3.
přísluší věřiteli kromě vlastního práva zpeněžit

zástavu mimo exekuci, kajisté i právo vésti na zástavu řádnou exekuci, proto i v těchto případech ne-
 lže žalobu tu považovati za nepřipustnou, ale
 ovšem ve většině případů za kbylečnou, což mi-
 ře máti vliv na úhraty (§ 41. s. ii.)

a.) žalobcem jest věitel zástavní, ať původní
 ať sessionář. Nejmená přísluší žaloba zástavní
 i sessionářů, jemuž cedována byla pohledávka
 zástavou zjištěná, byť i zástava movitá mu ne-
 byla odevzdána neb do knih nebyl kapsán, neb
 zástavní právo předkládá jako akcesorium po-
 hledávky na každého nabyvatele této sv. zák. č. 72.

b.) žalovaným jest ten, proti němuž exekuce
 na věc může býti povolena a vykonána.

a.) při věcech kapsaných v knihách po-
 zemkových třeba tedy žalovati toho, jenž jako
 vlastník jest kapsán aneb károveň se kápše
 (§§ 21 a 350. odst. 3. ex. ii. odpovídající § 78. kn. z.)

Abý věitel chránil se pro možný případ převedení
 vlastnické mezi žalobou a žádostí exekuční, mň.
 že si dáti žalobu hypotekární poznamenati v
 knihách.

Dřitele mimoknihovního není třeba žalovati;
 tento poukázán jest na žalobu vlastnickou,

kerá nazývá se excindaci (§ 37. 170. č. 5. ex. ii.), může-
 li prokázati, že vlastníci nemovitosti nabyt ne-
 stížené zástavním právem.

β.) Při věcech nemovitých, jež nejsou kapsány v
 knize pozemkové dlužno žalovati držitele v technic-
 kém slova smyslu (§ 91. ex. ii.)

γ.) Při věcech movitých brntných sluší žalovati
 detentora, jenž nominacione auctoris pro případě sva-
 liti může proces na držitele. Má-li věitel jistotu, že
 detentor, jenž detinuje jménem jiného, dopustí ná-
 jemné popsaní, může žalovati i pouze držitele (§ 262.)
 Nejopatrněji tedy věitel si počne, když jsou-li de-
 tentor a držitel různými osobami, žaluje oba.
 Má-li věitel zástavní jak tomu obvyčejně bude,
 sám detenci zástavy, žaluje toho, jež jménem
 on sám detinuje (§ 262. ex. ii. sv. zák. č. 59.). Vlastník
 má žalobu excindaci, tvrdí-li, že nabyt vlast-
 nicki nestížené právem zástavním.

δ.) Při právech nekapsaných do knih žaluje
 se subjekt těchto práv.

ε.) žalobce dokázati musí ve sporu splatnost
 své pohledávky a existenci práva zástavního.
 zák. č. 60.

θ.) Prosba žalobní má správně, že žalovaný

jest povinen doplniti vedeni exekuce na kástavu.
 U práxi však obyčjně formuluje se prosba žalobní v ten smysl, že žalovaný jest povinen zaplatiti pohledávku pod následky exekuce na kástavu. Formulace tato proto jest mylná, protože žalovaný, není-li osobním dlužníkem, není povinen dluh zaplatiti a je-li osobním jest žaloba o zaplacení žalobou a pohledávky a nikoli žalobou kástavní a není pak ovšem třeba omezovali exekuci na kástavu.

2. Od žaloby kástavní ve vlastním smyslu, která v příčině věci kapsaných do knih, jmenuje se žalobou hypotéckou, dlužno lišiti následující žaloby, vyplývající rovněž z poměru kástavníků:

a.) Žalobu, již věitel žádá vydání kástavu vy ručení na nákladě svého práva deteního, vindicatio pignoris. O této žalobě jednáno svrchu sub tt. ad a.) 1. a. (žal. filit. i formami)

b.) Žalobu, již věitel, jemuž přísluší právo k mimoexekuční realisaci, žádá vydání movité kástavu, její detenci nemá a třeba címu nepřísluší (sc. detence), za příčinou realisace, sv. Zk. č. 58.

c.) Žalobu měnovaci, kterou věitel kástavní žádá učení soudní, že mu právo kástavní přísluší a zejména též, že mu přísluší v určitém pořadí; případy této měnovaci žaloby kástavní podávají zejména § 258. odst. 1. věta 2. a § 231. odst. 2. (resp. § 128. odst. posl. 4. a 286. odst. 1), mimo to přípustna jest vždy na podmínek § 228. s. i.

d.) Žalobu dle § 231. odst. 4. (resp. 128. odst. 4., 286. odst. 1.) ex. i. na osoby ty, které z massy rozdělovací dostaly zaplacení proto, že kástavní věitel v čas nepodal žalobu dle § 231. odst. 2. odcizenou svrchu pod e.)

2. Od žaloby kástavní dlužno dále lišiti žalobu a pohledávky proti dlužníku osobnímu, tzv. žalobu osobní. Věitel kástavní může podati žaloby obě a to v jakémkoli pořadí (arg. § 466. „stetst frei“) sv. Zk. č. 61. Je-li dlužník osobní a tzv. dlužník kástavní jednou osobou, může žaloba býti kumulována (§ 227. s. i.), to platí zejména též v příčině hypoték (§ 91. j. n.)

VII. O převedení práva káštavního.

Káštavní právo jest právo akcesorické, slouží pouze k zjištění a uložení pohledávky; jen věřitel k pohledávky může býti oprávněným k práva káštavního.

Ž. toho vychází.

1.) Sdek pohledávky káštavní právo samo o sobě nemůže býti cedováno, neboť bez ní není ničím. Jen odánlivou výjimkou máme v případě dech principu publicity, tu nabývá totiž bezelstný cessionář káštavního práva, i když pohledávka již neexistuje, byťi na př. kaplacena, ale ne vymazána. V takovémto případě nabývá cessionář však majisté i pohledávky s obmezením dobytelnosti její na káštavu. Pohledávka v jeho prospěchu se finguje na existenci, tak jako při principu publicity vůbec.

2.) S pohledávkou přechází jako akcesorium i káštavní právo a to i tehdy, když forma pro původní nabytí potřebná na př. odevzdání věci movité, nápis do knih nebyla opakována; neboť převodem pohledávky nezaviká káštavní právo, aniž při převodu může

zůstati u cedenta samo bez pohledávky.

Cessionář nenesé však jen kammodum s existenci káštavního práva spojené, nýbrž i onus to, že vymáhati může svou pohledávkou jen, když zároveň movitou káštavu káštavci vrátí neb jde-li o bypohéku, vydá mu listiny potřebné k výmahu (§ 469. 1369.). tedy mimoknihovní cessionář zejména listiny potřebné dle § 22 kn. k. Mimoknihovní cessionář jest mimo to vydán všemu nebezpečí pohyocimů proiv a principu publicity, jelikož jiná osoba než on jako subjekt pohledávky jest kapsána. Za to knihovní cessionář nívá veškerých výhod principu publicity na př. § 1500., k nimž patří i vlastní ustanovení § 1443. in fine obč. k., dle kterých kompenzace ex persona prvního subjektu pohledávky nemůže býti namítána knihovnímu cessionáři, jenž o kompenzabilitě té nevěděl. Kompenzace ex persona meritimních subjektů pohledávky nemůže býti namítána žádnému cessionáři (§ 1442). Kompenzace ex persona posledního cessionáře může namítána být i knihovnímu cessionáři. V § 1443. sluší ještě podotknouti, že kompenzabilitě pohledávky

se v knižkách poručkových již nepoznamenávají
§§. 9., 20. kn. z.)

3, Těmto naprosto vyloučeno, aby nástavní právo
přeslo na pohledávku jinou, je jen vyloučeno, což řeče-
no sub 1. aby existovalo bez pohledávky. V určitých
případech zákonem stanovených překážek

a, na jinou pohledávku téhož věitele, totiž
a, v případě novace (§ 1378.) umluví-li
tato strany

β, v případě § 8. odst. 2. zákona ze dne
28. května 1881. č. 47. o lichvě

o obou případech v č. č. 71.

b, na jinou pohledávku jiného věitele to-
tíže

a, v případě § 222 ex. n., o klerikální po-
jednání při hypotéckém simultanním.

β, y jde-li o konverzi či přeměnu vý-
še nuročitelni pohledávky istaru, jenž pod
dohledem státním provokuje obě strany i věřní
v pohledávku níže nuročitelnou jiného tako.
vého istaru, možno dle §. 2. zák. ze dne 14. čer-
na 1888. č. 88. n. n. kapsati nástavní právo pro
tuto níže nuročitelnou pohledávku v pořadí
práva nástavního práva na starší výše

nuročitelnou pro ten případ, že tato starší pohledáv-
ka naroven neb aspoň do šesti měsíců se vymaže.

U pravdě jest kde nové nástavní právo v pořá-
dí bývalého nástavního práva.

VIII. O právu podnástavním.

Věřitel nástavní může v rámci svého práva
nástavního (§ 442 věta 3.) pojistiti podnástavním prá-
vem osobu jinou, věitele podnástavního. Nástavní
právo není však při tom nikdy samo o sobě před-
mětem práva podnástavního, neboť právo nástav-
ní samo o sobě není ničím. Podnástavení je buď

A. Nástavení pohledávky, pokud lze ji do-
brýti na základě prvního práva nástavního aneb

B. Nástavení věci, pokud k ní lze utvoriti
pohledávku na základě prvního práva nástav-
ního.

ad A. Tento způsob práva podnástavního jest
mnohem obvyklejší a u hypoték jediné možný.

1. Podnástavní právo vzniká týmito způ-
soby jako řádné právo nástavní (§ 454) tedy

a, při věcech knovních movitých
odevzdáním věci věitelem nástavním věiteli

podzástavnímu.

b.) při předmětech knih pozemkových kápisem do knih.

c.) při nemovitých věcech, nepsaných do knih, sluší analogicky připustiti kápis do protokolu rájenního.

d.) při věcech nemovitých nepsaných do knih není formy třeba, výjimka jest, jak již řečeno v příč. patentů.

2. Účinky práva podzástavního jsou tyto:

a.) V stadiu zápisování má věřitel podzástavní práva taková jako obyčejný věřitel zástavní tedy právo dělení, právo býti kapsánu v knihách, právo odporovati bezvadnému oddělení atd. rovně dle předmětu

b.) V stadiu ubrakování nemá věřitel podzástavní práva, žádá-li přímo prodej věci, nýbrž musí

a.) vésti exekuci na pohledávku prvního věřitele zástavního tj. svého nástavce, koho tedy také třeba žalovati žalobou zástavní na příčinou dosažení exekučního titulu.

Byla-li mu však pohledávka za exekuci přikázána jest mu teprve dána možnost

β.) vésti exekuci na věc samou, jelikož vykonává pak práva prvního věřitele; k vedení této exekuce musí si ovšem opatřiti novou exekuční titul jelikož vede nyní exekuci proti jiné osobě.

c.) Vlastník věci, nástavce a osobní dlužník, vědi-li o podzástavní, aťsi byli stranami samými upraveni aneb dověděli-li se o něm jiným způsobem § 455, 1395, nemohou vyplatiti zástavu, leč

d.) se svolením věřitele podzástavního anebo

β.) musí dluh složit k soudu (§ 455.) na složených penězích, pak má věřitel podzástavní přímé právo zástavní.

d.) V příčině hypotékárního práva podzástavního čili tzv. superkondikce sluší ještě podotknouti

a.) Kápis v knihách nabývá jakékoli upravení, jelikož nikdo nemalostí knih nemůže se omlouvat; ostatně knihovnímu vlastníku nemovitosti dle § 123. č. 3. má býti dodán výměr o superkondikci.

β.) Hypotékární pohledávka, na níž máne podzástavní právo, může úplně vymazána býti jen buď se svolením věřitele prvního

i věitelu podzástavního anebo na nákladě soudu. ku sebrání účelů složení první pohledávky k soudu (§ 455).

Na nákladě kvitance vydané pouze prvnímu věitelem vymáhá se sice rovněž první pohledávka, ale s výslovným podotknutím, že vzhledem k podzástavnímu právu tento výmah nabude účinnosti teprve vymáháním též podzástavního práva. Výmah první pohledávky nebývá ani nepřidává tedy právům podzástavního věitele; jeho právo tedy ani nepomáhá, ani nedostane se na nemovitost samu, ačkoli prostřední člen vy. padl, výběr podzástavní věitel podruží své právo tak jako by pohledávka první ještě existovala, musí tedy, chce-li právo své realizovati, kalovati dříve svého zastávce a provésti proti němu exekuci (§ 51. kn. z.)

Říká se, že pohledávka první ještě pozůstává, platí však jen vzhledem k podzástavnímu věiteli, jiné osoby na této neexistující pohledávce nemohou nabýti dalších práv (§ 51. odst. 2.). Byl-li výmah první pohledávky však pouze maximálně, mohou i další zápisy na ni s účinkem dle § 50. kn. z. být povoleny.

ad B. Mimo podzástavní právo, o němž dosud jsme jednali, lze si mysliti a není dle § 454. obč. w. vyhrazeno i podzástavní právo postihující věc samu. V tomto případě bylo-li takové podzástavní právo umluveno a věc movitá podzástavním věitelem odevzdána, obdrží tento v rámci starého práva zástavního zástavní právo na věc samu, tak že pak kalovati může zástavní zálohou hned přirodního zastávce a přikročí k prodeji věci samé, aniž by potřeboval řízení pohledávky svého zastávce. Ustanovení § 455. platí ovšem i zde. (Zpráva dotulka - dle kn. z.)

Šli věci v knižkách napsaných takové podzástavní právo jest nemožno, neboť nelze na nákladě svolení věitele prvního vložit nějaké právo, kde podzástavní, na věc samu (§ 21. kn. z.)

IX. O hypotékách simultánních.

Je-li více předmětů stíženo zástavním právem na intěru pohledávku, může věitel z každého jednotlivého předmětu požadovati naplacení celé pohledávky, ale ovšem jen jednou. Váží tedy zástavní právo in solidum na

každém předmětu a takového nástavní právo jmenuje se simultanním. Podrobnější pravidla platí jen o simultanních hypotékách, totiž o nástavním právu vnanoucím současně na více předmětech knih pozemkových, at již nemovitostech nebo knihovních předmětech nebo obou.

A. Únější upravení v knihách.

Hlavní zásady jsou tyto:

1. Že právo nástavní jest simultanní, má být v jednotlivých vložkách jim státních vyznačeno knihovním pořádkem.

2. Jedna vložka označí se jako vložka hlavní, ostatní jsou vložkami vedlejšími.

3. Ke vedlejší vložce kápise se pouze vnik nástavního práva a kápis jeho v příčině této vložky; vnik se vkládá nebo kápnává, kápis se jen poznámenává. Naproti tomu veškeré změny na př. cese, a pak vklad nebo kápnám výmarn děje se jen ve vložce hlavní, byť i týkal se kápis jen některé vložky vedlejší.

V podrobnostech platí:

a, Bylo-li původně více předmětů knihovních nastaveno, může na kápis nástavního

práva být řádáno buď

a, jedinou řádostí u soudu vložky, která se má stati hlavní. Řádatel jest oprávněn voliti vložku hlavní, a má v řádosti označiti v jakém pořadí řádost má postupována býti ostatním soudím. anebo možno řádati

β, jednotlivými řádostmi současnými u jednotlivých soudů. V každé řádosti má pat udáno býti, která jest vložka hlavní a které jsou vedlejší.

ad a, i β,

V každém případě konkorduje každý jednotlivý soud knihovní samosvatně o připustnosti kápisu dle svého stavu knihovního a přiorita nástavního práva v každé vložce třeba vedlejší řídí se dle dobry, kdy řádost dotýká se soudu došla, kdy nikoli veskr dle vložky hlavní.

b, Bylo-li nástavní právo vnanouci již na nějakém předměte knih veřejných rozšířeno na jiný má

a, věřitel řádající na kápis nástavního práva na tento nový předmět v řádosti udati, že nástavní právo již jinde na ruk pohledávku vane, aby simultannost jeho byla poznámenána. Peninil-li tak, a bylo-li tedy kápisáno nástavní právo jako uv. sola - hypotéka jest povinen nésti škodu, jež

z toho po případě povstane § 107. kn. z.

a, Postihane-li soud knižovní sám, aniž by to v žádosti udáno bylo, že knižní pohledávku již jinde vázne právo nástavni, má na to dbáti z vědní povinnosti.

ad a.) i b.)

V obou případech sluší vločku, kde původně nástavni právo kapsáno bylo považovati za vločku hlavní a nově přibylou za vedlejší.

c, Všecky změny kapsané v hlavní vločce platí v příčině všech vedlejších vloček, nynějších i budoucích § 112. odst. 2., nejsou-li ovšem výslovně obmezeny na některé vločky. Lesse pohledávky ukládá neb namnamenává se tedy jen ve hlavní vločce, ve vedlejších vločkách se ani nepomenovává. Úplný neb částečný výmaz ukládá neb namnamenává se rovněž jen v této hlavní vločce, i kdyby týkal se pouze nějaké vedlejší vločky, ale ve vedlejší vločce, které se týká výmaz takový, se pomenovává. Praktický výmaz má zejména případ, když věřitel upustí od nástavního práva na jedné z vloček.

B. Vznik simultánních hypoték.

Simultánní hypotéka vzniká buď tím, že více předmětů bylo nastaveno na tutěž pohledávku a nebo že předmět původně jednotný poorději byl rozdělen.

a, Bylo-li nastaveno více podílů ideálních téže věci, nevzniká tím simultánní právo nástavni, jsou-li podíly ty ve stejném vlastnictví, nikdy, a jsou-li ve vlastnictví různém, jen tehdy, když výslovně simultánní právo nástavni bylo ujednáno.

b, Simultánní nástavni právo vzniká tu jen tehdy, když předmět byl fyzicky rozdělen, tedy na př. v případě řízení vlastní vločky pro oddělený poromek, do kterých se přenesou práva nástavni, jako simultánní; nikoli však i tehdy, když předmět byl ideálně rozdělen na př. když přešel na více spoludědiců.

Byl-li předmět fyzicky rozdělen označí se původní vločka za hlavní a vločky do nich kapsány byly části oddělené jsou vedlejšími.

c. Účinek simultánního práva nástavni. ho jest obdobný účinku koreálného závazku. Jako při tomto dle § 891. věřitel na každém dlužníku žádáti může zaplacení celé pohledávky

a dlužník, jenž ji kupoval má pak dle § 896. postih proti ostatním dlužníkům, tak i kde věřitel věsti může exekuci pro celou pohledávku na každou jednotlivou věc resp. žádati zaplacení celé pohledávky k vyřízení na jednu věc a nastává pak vyrovnání mezi jednotlivými massami exekucemi dle § 222. ex. iv., o které věřitel sám dbáti nemusí.

Budeme tedy konkrétně:

1. Poměr věřitele kástavního k jednotlivé věci.
2. Poměr mezi stíženými věcmi navzájem.

ad 1. Věřitel může žádati zaplacení celé pohledávky k jedné věci aneb může si pohledávku rozdělit v libovolných částkách na jednotlivé věci stížené; v tom právě věni charakteristikou simultánního práva kástavního.

ad 2. Ov zákoně § 222. ex. iv. konkrétně se dva případy

a, Byly-li všechny předměty simultánně navazeny exekucí dražbou prodány (§ 222. ex. iv. odst. 2. a 3.), kiska se tolik mass, kolik bylo předmětů. Ž každé massy odčáknou se předem břemena, jež předcházejí simultánní hypotéce na předměte, k někom massu byla kiskána. Zbytky

mass mají pak přispěti k zaplacení simultánní hypotéckou pohledávky dle poměru jejich veličnosti. Jednotlivý zbytek massy má se tedy k jeho příspěvku na uhrazení pohledávky jako summa všech zbytků k summě celé pohledávky.

I.		I.		II.	
5000		4000		3000 výčitek dražby	
A 2000	}	E 3000	}	Ⓒ 3000	
B 1000		Ⓒ 3000		G 5000	
Ⓒ 3000		F 4000			
D 2000					
<hr/>		<hr/>		<hr/>	
5000		4000		3000	
- 3000		- 3000		- 0	
$x_1 = 2000$		$x_2 = 1000$		$x_3 = 3000$	
$x_1 ?$		$x_2 ?$		$x_3 ?$	
$x_1 + x_2 + x_3 = p_2 = 3000$					
$x_1 + x_2 + x_3 = \sum x = 6000$					
$x : x = p : \sum x$					
$x_1 : 2000 = 3000 : 6000$				$x_1 = 1000$	
$x_2 : 1000 = 3000 : 6000$				$x_2 = 500$	
$x_3 : 3000 = 3000 : 6000$				$x_3 = 1500$	
				<u>h = 3000</u>	

I	II	III.
A 2000	E 3000	Ⓒ 1500
B 1000	Ⓒ 500	G 1500
Ⓒ 1000	F 500	
D 1000		
<hr/> 5000	<hr/> 4000	<hr/> 3000

žádal-li věřitel při konkurzu cen tržovičů skutečně zaplacení dle tohoto poměru, jest věc odbyta. Nežádal-li však zaplacení v tomto poměru, což jest mu volno dle toho, co řečeno sub b, mají oprávnění, kteří jdou na něm v masse, k které žádal více, právo žádati, aby částka, která tím se uvolnila k masse ostatních byla jim odvedena.

Příklady:

C pořaduje vše k masse III.

I	II.	III.
A 2000	E 4000	Ⓒ 3000
B 1000	Ⓒ ⊕ G 500	G ⊕
Ⓒ ⊕ G 1000	F 500	
D 1000		
<hr/> 5000	<hr/> 4000	<hr/> 3000

C pořaduje vše k masse I. a II.

I.	II.	III.
A 2000	E 3000	C ⊕ $\frac{D}{7}$ } 1500
B 1000	Ⓒ 1000	G 1500
Ⓒ 2000	F ⊕	
D ⊕		
<hr/> 5000	<hr/> 4000	<hr/> 3000

C pořaduje k každé masse po 1000

I.	II.	III.
normálně	E 3000	Ⓒ 1000
	Ⓒ 1000	F 500
	F ⊕	G 1500

ad b, Debyly-li všechny předměty v dražbě prodány, počítá se příspěvek jedné každé k n. hrazení pohledávky simultanní sice též kpis o. bem takovým jako sub a.), ale na základ výpočtu neberou se obyčejně výteční dražebních, jelikož tu nejsou navestky, výbrů ceny všech jednotlivých předmětů, i prodaných, výpočtené dle daně a neodčítají se k těchto cen passiva předcházející (§ 222 odst. 4.)

beno dle daně obrátí (min. nař. k 10. čve

1897. č. 174. ř. 2):

a.) při nemovitostech podléhajících dani poremkové 25 násobný obnos katastrálního čistého výnosu a jelikož daň poremková obnáší 22 1/4 % katastr. výnosu tedy 110.13-násobný obnos daně poremkové.

b.) při staveních podléhajících domovní dani činovní 16-násobný obnos čistého vý-
třtku činovního, totiž po odražení nákladů
umrtvovacích a umrtvovacích.

γ.) při obylných staveních, podléhajících domovní dani třídni, třistanásobný, při téže dani podléhajících dvorechselství neb staveních obylných a hospodářských, sedmsetnásobný obnos roční daně třídni.

Příklad:

I.	II.	III.
A 2000	E 3000	Ⓒ 3000
B 1000	Ⓒ 3000	G 5000
Ⓒ 3000	F 4000	
D 2000		
<hr/> 5000	<hr/> 4000	<hr/> 3000

$$x_1 : x_2 : x_3 = 5 : 4 : 3$$

$$12.000 : 3000 \left\{ \begin{array}{l} 5 : x_1 \\ 4 : x_2 \\ 3 : x_3 \end{array} \right.$$

$$\frac{3000}{60} : 12 = 250$$

$$\left. \begin{array}{l} x_1 = 250 \cdot 5 = 1250 \\ x_2 = 250 \cdot 4 = 1000 \\ x_3 = 250 \cdot 3 = 750 \end{array} \right\} 3000$$

Kada-li věitel při koupi ceny utkové na prodanou nemovitost jen kvotu dle tohoto výpočtu vypadající na př. kada-li k nemovitosti II., která jediné byla prodána, 1000, jest víc odbyta. Šeloto splacených tisíc klatých vymaže se na všech vločkách a věitelé D, F a G o to postupnou ve svých vločkách. Předví-li však se věitel tohoto rozdělení, mohou oprávnění následující, kteří kapsáni jsou ve vločkách, k kterých věitel víc pořadíje než dle onoho poměru kada, aby kapsáni byli na místě věitelově ve vločkách neprodaných. To jest případ hypotekární sukcese, ovčtan uminění.

Příklad:

Nemovitost II. byla prodána za 6000 Kč.

I a III nebyly vtaeny do exekuce. C porádíje celé naplacení k dražební ceny II. a obdrží je. Pohledávka jeho vymáje se ovšem všude, ale F miše žádá, aby summa 2000 al., o kterou byl skrášen (3000 al. - 1000 al., které C ale národního poměru obdržíti měl k II.) byla proti pojistěna na I. a III. v pořadí C a to na I. do výše 1250. a na III. do výše 750.

D. Zaniknutí simultánních hypoték.

Simultánní hypotéka zaniknutí miše buď vůbec aneb v příčině jednotlivých vloček. Důvody zaniknutí jsou tytéž jako u jiného práva nástavního.

Podotknouti sluší:

a., Zanikne-li pohledávka, zanikne právo nástavní ve všech vločkách. Kaplatí-li však někdo jiný než osobní dlužník, miše dle §§ 1422 a 1423 žádáti postoupení pohledávky; zejména praktický jest případ, když kaplatí pohledávku vlastník jedné k nemovitosti, jenž není o osobním dlužníkem, miše pak po cessi na své nemovitosti dáti nástavní právo vymáhati ob consolidationem, podruží však nástavní právo na udovanou mu pohledávku na

na ostatních nemovitostech. Proti výmahu ob consolidationem a odpadnutí tedy jedné vločky nemohou věřitelé ujištění na ostatních nemovitostech niceho namítati.

b., Věřitel miše se též vzdáti nástavního práva v příčině některých vloček, kterých obse. Věřitelé ujištění na nim na ostatních vločkách nemohou také proti tomu nic namítati, stalo-li se jen vydání před rokem rozpočtovým. Při roku rozpočtovém neb pořadí vydání to v neprospěch následujících věřitelů najisté se již státi nemůže, jelikož by tím § 222. byl učiněn přímo illusorním

c., Zanikla-li k tří neb více vloček hlavní vločka, musí jiná vločka převzítí funkci vločky hlavní, veškeré zápisy vtaňující se na simultánní hypotéku přepíšu se v tomto případě do nové vločky hlavní a ve všech vločkách vedlejších se ponechávají, která vločka jest nyní hlavní. Volba nové vločky hlavní přísluší věřiteli a nevolí-li se, soudu bývalé hlavní vločky.

d., Klude-li jen jedna vločka, vymáje se ponechání simultánního nástavního práva a nebyla-li vločka byla hlavní, musí do ní přeneseny býti i směny napsoné dosud ve vloce hlavní.

X. O poměru více věřitelů káštavních na téže věci.

A. Řád práv káštavních.

Káždě řadí se pořad práva káštavního dle doby vzniku jeho, tedy při kmočných věcech movitých dle doby odevzdání káštavy, při před. mětech knih poremkových dle priority kápisu. Stejně jest při tom, zda-li pohledávka jest podmíněna, nesplatna neb vůbec ještě neexistující.

Jiné pořadí přísluší míře konvencionálnímu právu káštavnímu.

1. Při hypotékách.

1. Následkem postoupení přednosti, o čemž jednáno v právu knihovním.

2. Následkem poránek udržujících přednost pro pozdější kápis, tedy poránky pořadu (§ 53. kn. n.) poránky kamitnutí ká. dosti (§ 99. kn. n.)

3. Některá práva káštavní mají při. vilegované pořadí, a konvencionálního jsou to tato:

a) káštavní právo na náhradu za cestu nezbytnou, která vložena bylo na

statku pamýjím ve prospěch vlastníka statku slou. říčko, má pořad přede všemi kapsanými pohledávkami po daních a veřejných dávkách (§ 21. zák. ze 7. července 1896. č. 140).

b) káštavní právo na rentu meliorační dle zákona ze 6. července 1896. č. 144. má před pohledávkami, jiných veřejných dávkách, příspěvků k vodním družstvům a kápisjčkách k účelům kommissačním přede všemi ostatními břemeny knihovními, je-li pohledávka výslovně jako meliorační renta v knize označena.

Jakožto renta meliorační míře však označena býti jen na účel jistých v § 2. zákona vyčíslených podmínek, zejména jest třeba

a) aby kápisjčka byla dána na příčinou provedení navodnění neb odvodnění poremku.

b) aby byla dána k fondu, jenž jest veřejné správě aneb od istaru iuvního, jenž jest povinen k veřejnému kladení účtů

γ) aby byla kurovitelná nejvíce 4% a aby umořována byla nejméně 3% ročně.

δ) aby nepřesahovala desateronásobný výnos katastrální poremku, jenž se má melio-

novati, s připočtením polovice přírůstku ceny, jenž dá se od meliorace očekávat.

Vlastnost takové renty meliorační jest, že exekuce vedena býti může pro ni jen na poromek ji stíněný a že nepřislouží osobní žaloba proti dlužníkovi.

Setkají-li se náhrada na cestu nezbytnou a meliorační renta, mají pořadí konkurenční.

I. Při hmotných věcech movitých.

Odechytká od pořadí dle vzniku může tu nastati ochrana berelstného nabytí kástavního práva. Nabude-li někdo kástavního práva berelstně na okolnosti § 458. obč. n., čl. 306. obč. n. a pod., nevěda o tom, že na věci jiná práva kástavní již váznou, má přednost před těmito staršími právy kástavními. Tato starší práva kástavní sice nekannikají, jako v případě berelstného nabytí vlastnictví, ale nemohou na úkor berelstného nabytatele býti vykonávány (sv. čl. 306. obč. n. odst. 2, a kontr. 306. odst. 1) z. k. č. 68.

(B) Ino offerendi

Ino offerendi uznává se pouze při hypotékách (§ 462.) Kdežto jiná osoba než dlužník jest oprávněna zaplatiti dluh jen buď se svolením

dlužníkovým dle § 1422. aneb se svolením věřitelovým (§ 1423.) jest každý hypotekární věřitel oprávněn zaplatiti pohledávku jiného věřitele, jenž dražby se domáhá i bez jeho svolení i bez svolení dlužníkového a věřitel vyplacený jest povinen platěcímu pohledávku svou postoupiti. Vykonati může toto ino offerendi jen věřitel napsaný v knihách a jen proti věřiteli, jenž žádal již na dražbu, k čemuž jest při tom pořadí obou pohledávek, takie ino offerendi přislouží i věřiteli přednějšímu. Nejde-li vykonáno býti může však do počtu dražby (§ 149. ex. n.)

C. Právo odporati platnosti předcházejících práv kástavních.

Pravidelně může jen exekučně pojištěný věřitel žádati na místě vlastnickově na výmaz předcházejících kávad xxviii. ex. n. Byl-li však věřitel nějaký třeba pouze konventionální při rozpisovém roce poukán na pořadí práva, aby provedl žalobou svůj odpor proti přikázaní summy na dřívější pohledávku s důvodem, že toto již neexistuje, může kvitě-li v tomto sporu žádati na výmaz předcházející pohledávky.

Do právní moci rozpisového usnesení může každý věřitel, jenž poukán byl na

částku, jež se zvolní případnou amortisací předchozí
nejší pohledávky, řádají na amortisaci této po-
hledávky (§ 230. al. 2. ex. n.)

XI. O kaniknutí práva kástavního.

A. Jakožto akcesorní právo kaniká kástavní
právo, kanikne-li pohledávka.

Řádliné výjimky a totožná pravidla obsahují:

1. § 1483. v příčině kástavy kúení. Ž. P. č. 79. a 82.
a. f. Ruční právo kástavní se nepromlčí, dokud
má věřitel kástavu v ruce. S ním však nepromlčí
či i pohledávka, pokud se kástavy se dá reali-
zovati, osobní žaloba může promlčeti.

2. § 469. v příčině hypoték. Dle 3. a 4. věty toho-
to §ⁿ nestačí ku kúšení hypotéky kaniknutí po-
hledávky samo, nýbrž statek kústane tak dlou-
ho navozen, dokud hypotéka nebyla v knih vy-
makána. Ustanovení toto došlo dvojího výkla-
du

a, dle jednotko a theoreticky najisté správn.
nějšího zde v případě § 469. jen o důsledek principi-
pu publicity. Bona fide nabyvatel nabývá hy-
potéky neb práva na ni, ačkoli pohledávka

byla již kanikla, je-li dosud v knize kapsána. Ke
náhledu ten jest správný, vychází ze spojení v § 468.
a 1500. obě. n.

b, ale důležitá v práxi velice rozšířeného ná-
hledu bere se § 469. do slova a připouští se tedy přeneče-
ní kástavního práva na pohledávku kaniklou na
jinou pohledávku, dokud nebylo vymakáno i kdyby
nový nabyvatel o tom věděl, že pohledávka první
jež kanikla. O pravdě však i dle tohoto náhledu
nepřevádí se kaniklé právo kástavní, nýbrž kon-
stituuje se nové právo kástavní v pořadí starého
práva kástavního, udržuje jen pořadí pro nové.

B. Kástavní právo samo o sobě kaniká:

1. Urdáním se věřitele kástavního.

Jako při jiných právech stačí i tu jednostran-
ně urdání se a není třeba smlouvy. Urdání může
se státi i konkludentními činy (§ 863.) tak

a. při věcech movitých považuje se za
urdání se vrácení kástavy kástavci bez vý-
hrady (§ 467.) Str. Ž. k. č. 60.

b, při věcech nemovitých považuje se za
urdání se mlčení tj. nepodání odporu v říze-
ní na příčinou bezúčelného oddělení pokemku
dle zák. ze dne 6. února 1869. č. 18. n. n. § 3.

2. Uplynutím času aneb splněním rozvahovací podmínky (§ 468), ať nástavní právo samo bylo s takovýmto obmezením učineno anebo ať právo autorovo bylo takto obmezeno. Výjimka však nastává, nastává-li ochrana nabytí bona fide, tedy při věcech v knihách kapsaných dle principu publicity, při samotných věcech movitých dle § 456. obč. n. a pod. sv. zk. č. 78.

3. Konsolidací. Stane-li se totiž věřitel nástavní vlastníkem věci neb vlastníkem věřitelem, právo nástavní jsou právem na věci sice zaniká (§ 1445.), dle téhož §^u. však zaniká právo konsolidací, nastanou-li případnosti, jak se právi, povahy měla rozdílné. Za takovéto případnosti sluší na při. považovati

a) stane-li se věřitel dědicem vlastníka. vým neb spáčně a řádá-li věřitel nějaký po případě tedy on sám na separaci jmění poru. stalostního od jmění dědicova.

b) přiblížil-li se dědic k poru. stalosti s dobrodiním inventáře, platí v příčině ručení jeho na dluhy poru. stalostní nástavní právo na zaniklé.

c) je-li věc nastavena více věřitelům, nepostupí pořadí věřitelů, nýbrž místo svého

nástavního práva nastává zachováno pro vlastníka. neb bylo by nespravedливо, kdyby obdiver k svému nástavnímu právu i právo vlastníké byl nyní lépe postaven než dříve. Sv. zk. č. 81.

d) sem patří též případ dotčený v §^u 1446 (sv. § 526.), nebylo-li totiž nástavní právo již kon. solidací zaniklo, n. knih vymazáno; kontroversa o významu tohoto fakta jest tu tak, o níž se stala zmínka svecou sub A. 2.

4. Uplnou zkárou věci (§ 467.)

Případný nárok vlastníkův na náhradu nenastupuje na místo věci. Též summa pojišťovací nenastupuje pravidelně na místo věci; výjimka platí dle zákona ze dne 28. dubna 1889. č. 64. § 15. odst. 2. v příčině zboží uloženého ve veřejném skladisti. V praxi vynášují si peněz. ni ústavy přijíjící na budovy, aby budovy byly pojištěny a aby police vinkulována byla tím způsobem, že summa pojišťovací bez svolení jeho nebude vlastníku vyplacena.

5. Exekucivním prodejem aneb expropriací věci stí. zené. V obou případech přechází však nástavní právo na cenu. Sv. zk. č. 69. a zák. ze dne 18. ún. 1878. č. 30. ř. n. § 34. odst. 2. a 3.

6. Nabytím nestátného vlastnictví osobou bere-
lstnou za okolností, na kterých nastává ochrana
bonae fidei tedy při věcech v knižkách kapsaných
dle principu publicity a při věcech movitých dle
§ 367. a pod č. 11. Nabytí jiného práva věcného
než vlastnictví nemá toho účinku, nýbrž kástar-
ní právo tuvá a nemůže jen v neprospěch nové-
ho nabyvatele býti vykonáno sv. s. r. k. X. A. II.

7. Promlčení kástarního práva samotného.
Promlčení počíná splatností posledávky a tuvá
30 proti osobám právnickým 40 let.

a, ruční právo kástarní nepromlčí dokud
 věřitel věc jako kástaru má v ruce § 1483.

b, má-li promlčení proti bezelstným oso-
 bám kteří mají účinku, musí býti při věcech
 v knižkách kapsaných právo kástarní vymová-
 no (§ 1500), aneb musí býti alespoň poznamená-
 na spornost dle § 69. kn. a. Vlastník, jenž tvrdí pro-
 mlčení, musí, chce-li se chrániti proti důsledkům
 principu publicity, věřitele kapsaného žalovati
 o výmaz a může žalobu tu dáti poznamenati.

8. Amortisací čili umořením.

Uplynulo-li padesát let od posledního zá-
 pisu vztahujícího se na nějaké právo kástarní

a nelze-li vypátrati oprávněného neb jeho právní ná-
 stupce a nebylo-li též právo v této době nijakým způ-
 sobem vykonáváno, může bypotékární dlužník ná-
 dati na amortisaci § 118. kn. a. Soud vyve oprávně-
 ní ediktem, aby se přihlásili do roka, edikt se vyhlásí
 u soudu a v novinách. Nepřihlásí-li se někdo, povolí
 soud amortisaci a zároveň výmaz; přihlásí-li se ně-
 kdo, upraví se o tom řádek a ponechá se stá-
 ním, aby sporem věc mezi sebou rozsadly.

O samovolném zabavení dobytka.

I. Účinek.

Vlastník poremtku, též nonfruktuár neb
 poremtčů, jest oprávněn zabaviti cizí dobytek,
 jenž na poremtku jako způsobil škodu. Posledně
 jest při tom, stíhá-li vlastníka dobytka vina
 (§ 1321.). Zabavení

a, musí se však státi, dokud dobytek na
 poremtku jest, pronásledování jeho mimo poremtk
 na příčinou zbyení není však vyloučeno, stalo-
 li se in continenti.

b, smí se vztahovati jen na tolik kusů do-
 bytka, kolik k utrazení škody a majisté i ku

kyjí nákladů spojených s krměním dobytka jest třeba.

II. Věšitel

věšitel má:

a, právo delení a měře dobytek, jakož delenci poroby vindikování.

b, právo visti exekuci na dobytek a podat tedy žalobu zástavní na vlastníka

III. Zaniknutí

Zástavní právo zaniká samovolným zabavením zaniká mimo všeobecnými způsoby zaniknutí totiž: vydáním se, konsolidací, károu věci, zaplacením pohledávky též

a, uplynutím doby osmi dnů od zabavení, nepodal-li věšitel do této doby žalobu o náhradu aneb žalobu zástavní.

b, tím, že vlastník zabaveného dobytka dá věšiteli jinou přiměřenou jistotu (§ 1322.)

U obou případů musí se dobytek jako vlastníku vrátiti.

U zákonných právech zástavních

Zákonná práva zástavní pravidelně

nepotřebují vkladu do knih aneb oděradání věci movité a pravidelně dávají pořadí privilegované. Výjimky uvedeny jsou u jednotlivých těchto právech zástavních.

Nejdůležitější pohledávky, pro něž platí zákonná práva zástavní jsou tato:

A. U příčině nemovitosti.

1. Keměpánské daně tj. daň pozemková a daň domovní, činovní a křídni a 5% daň z výnosu stavění, osvobozených od daně činovní.

Předplatky na tři léta ode dne přiklepu na opět počítané mají přednost přede všemi závy. dami (§ 216. ex. v. č. 2.); ostatní mají právo zástavní teprve po všech zaplacených věšitelích, leč by byly v dřívějším pořadí již v knize zaplacené.

2. Konkurenční příspěvky tj. kemské, o. kresní a obecní příspěvky, které se vyměřují procentem daně keměpánské a s ní zároveň vybírají, používají stejného práva zástavního i přednosti jako daně keměpánské.

3. Daň z výletku zák. ze dne 25. října 1896. č. 220. na nemovitostech navázaného, jež jsou věnovány podniku, a nebož daň se platí

(když továrních, dolech, mlýnech a pod.) a to:

a.) nedoplatky na rok a šest měsíců ode dne přiklepu naxpel mají přednost jako jiné remě-
poušské daně.

b.) nedoplatky na tři roky od přiklepu ma-
jí tuto přednost jen tehdy, když do roka po splat-
nosti byly ujištěny.

g.) starší nedoplatky mají jen pořadí v kla-
du a nejsou-li vloženy jsou ať na všem bypo-
těkáními věřiteli.

4.) Poplatek z převodu (§ 72 popr. zák.) před-
chází všem soukromým pohledávkám. Před-
nost ta promíjí však po třech letech od splat-
nosti, leč by státem exekuce k ubrání tohoto
poplatku na stříený statek byla vedena. Star-
ší poplatky z převodu mají jen pořadí svého
vkladu.

5.) Výnosová renta a kapitál (patent z
4. března 1849. č. 152. § 22.) mají takové právo
nástavní jako reměpoušské daně.

6.) Příspěvky k náboženskému fondu, kteréš
dle zák. ze 7. května 1874. č. 51. ř. n. § 22. se platí
z obročí mají pořadí po veřejných dávkách
a před soukromými návrhými, ale jen v

příčině tříletých nedoplatků a jen ad fructus stat-
ku obročínského.

7.) Příspěvky k vodnímu družstvu mají po-
řadí po veřejných dávkách před soukromými
návrhými v příčině tříletých nedoplatků
zák. ze dne 30. května 1869. § 23. č. 93. ř. n.

8.) Dle § 216. č. 3. ex. ř. má z vyřetku dražeb-
ního po dávkách veřejných a před pohledávká-
mi soukromými vyplacena býti mada za po-
slední pololetí před přiklepem čeledi a náden-
níkem zaměstnaným při hospodářství pol-
ním neb lesním.

B. V příčině hmotných věcí movitých.

1. Dan z kováčky a dan z cukru dle zák.
ze dne 20. července 1838. č. 95. a č. 97. vane na
výrobích těchto, dokud jsou u výrobce aneb ve
svobodném skladisti neb v úředním káveru.
Dostaly-li se do volného obchodu míne proti
osobám třetím právo nástavní přivedeno býti
k platnosti jen, jsou-li mala fide, totiž věděly-
li neb mohly-li aspoň míti důvodné podeřiení,
že naplacena ještě není.

2. Čto vane na věci dokud ještě není celni
čarou a celním úřadem aneb v celním uscho-

vání. § 200 řádu celního a předcházi všem náro-
kům soukromým.

3. Poplatek schovací vázne na věcech, kte-
rých jsou v soudním schování a má rovněž před-
nost před soukromými nároky § 14. zák. ze 26.
ledna 1853, č. 18. ř. n.

4. Pokuty důchodkové mají zastavní právo
na věci, která byla předmětem neb pomůckou
přestupku důchodkového (§ 152. zák. důch. tr.)
Proti osobám třetím, které se neúčastnily pře-
stupku a nabyly věci bona, totiž aniž by o prá-
vu zastavním věděly neb důvodně vědět
mohly, nemůže býti právo zastavní vykonáno.

5. Advokátním jest v případě, že jeho po-
hledávání právními a expensní jest spor-
né, složití k soudu takovou částku z peněz,
které ho pro stranu došly, která k ubrání
pořádku jeho sláčí. Na složení takto sum-
mě má zákonné právo zastavní (§ 19. adv. ř.)

6. Ministro na lodích námorských má
zákonné právo zastavní na mechu svou na
lodi a na dopravném (ed. pol. n. n. 1774. čl. IV.
§ 44.)

7. Dle zákonníka obchodního mají

kommissionář, speditér a povorník zákonné prá-
vo zastavní pro svoje pohledávky a řečeného for-
můw na předmětech, jistě se poměr ten týká
(čl. 374., 382., 409. obč. n.)

8. Prakticky nejdůležitější zákonné právo
zastavní v příčině movitosti přísluší proná-
jemci na věcech vnesených do předmětu ná-
jemního (Sijoi). Pro souvislost se smlouvou ná-
jemní, bude pojednáno o tomto právu zastav-
ním v obilgačním právu (části 1. v.).

O exekčním právu zastavním.

I. O exekčním právu zastavním vůbec
a o zvláštní exekuci.

1. Rozlišujeme exekční právo zastavní
soudcovské a administrativní. Pro jisté pohle-
dávky právu veřejného možno totiž vésti též
exekuci politickou administrativními úřady,
zejména pro daně, poplatky, clo a pod. (Srv.
čl. III. uv. n. k ex. ř. a § 254. odst. 3. ex. ř.) Kde
pojednáme pouze o soudcovském právu zá-
stavním. Toto soudem se říší a soudem
se realizuje.

2. Nikoli každé soudem řízené právo káslavní jest již proto káslavním právem soudcovským ve vlastním smyslu totiž exekucním. Je-li někdo rozsudkem uznán povinným řídit právo káslavní, jelikož k tomu dle smlouvy, posledního pořízení nebo ke káslava jest povinen, řídit se postupem exekuce rovněž právo káslavní soudem (dle § 346, 350, 357. ex. ř.), ale toto není exekucním nýbrž konvencionálním. Jen právo káslavní řízené postupem exekuce pro peněžení pohledávky jest exekucním právem káslavním.

3. Řízení exekucního práva káslavního předpokládá tedy řízení exekucní pro peněžení pohledávky, káslavení exekucního řízení předpokládá žádost exekucní a žádost exekucní předpokládá tzv. exekucní titul. Tituly exekucní jsou vyjmenovány v § 1. ex. ř. jsou to zejména právo-
platné rozsudky, platební rozkazy, smíry a usnesení soudní, některá rozhodnutí úřadů správních, platební rozkazy úřadů finančních, smíry uzavřené před jistými veřejnými úřady a ke soukromých jednání zejména notářské spis, opatřené doložkou exekucní. Na kásladě žádosti podané věřitelem a doložené titulem

exekucním povolí soud exekuci a nařídí výkon její.

4. Druhoty exekuce pro peněžení pohledávky jsou řízené dle povahy předmětu, na který se exekuce vede.

A. Exekuce na věci nemovitě se vede třemi způsoby

a., buď nuceným řízením práva káslavního § 87.

b., neb nucenou správou § 97. bez řízení práva káslavního aneb

c., nucenou dražbou § 133. bez řízení práva káslavního.

B. Exekuce na hmotné věci movité se vede káslavením a prodejem § 249.

C. Exekuce na pohledávky peněžení neb vztahující se na vydání věci hmotných se vede káslavením a přikázaním § 294, 325., výjimečně káslavením a prodejem (§§ 317., 325.)

D. Exekuce na jiná práva majetková se vede káslavením a přikázaním neb káslavením a prodejem neb káslavením a nucenou správou dle okolností.

5. Na kásladě nepravoplatných dosud titulu exekucních může býti pro pohledávky

peněžití soudem povolena na jistých okolnostech vylčených v § 890 a 891 ex. ř. Imr. exekuce k zjištění. Tato exekuce k zjištění má být rovněž ve řízení práva ká-
stavního, ale také toto právo kástavní není
exekucím v pravém slova smyslu, výbiv má
jen i kol zachovávat prioritu pro pořadí práve
exekuční právo kástavní, proto při věcech do
knihy kápsaných povoluje se v řízení zjišťovací
exekuce jen kástavní nikoli vklad.

6. Jak u vypočtení sub 4. A-D jest vidno,
počíná každá exekuce pro peněžití pohledáv.
ku řízením práva kástavního výjma pořá-
dky A. b., a c., v těchto případech však mi-
věitel v příbětou exekučního řízení rovněž
věnit právo exekučnímu právu kástavnímu
velice podobné imr. právo k uspokojení. Ani
řízení exekučního práva kástavního ani
propojení práva k uspokojení nepředpoklá-
dá, aby věitel na věci do exekuce vtažené již
měl dříve nějaké neexekuční právo kástavní,
musí přece, chce-li je realizovat, pravidelně
žádati na exekuci a obdivi tedy příbětou
exekuce k svému mimoexekučnímu právu ká-
stavnímu v pořadí káboho ještě exekuční právo

ji více spíše
druhé

kástavní neb právo k uspokojení.

Sluší tedy uvažovat jednak exekuční prá-
vo kástavní od práva k uspokojení, jednak exe-
kuční právo kástavní neb právo k uspokojení
samotné od exekučního práva kástavního neb
práva k uspokojení kumulovaného s mimo-
exekučním právem kástavním.

II. O vzniku exekučního práva kástavního.

A. Na nemovitostech.

1. Kápsaných v knihách poremtových. Ke
vzniku jest tu třeba vkladu kástavního prá-
va na vykonatelnou pohledávku (§ 88.) Je-li
pohledávka, pro kterou se vede exekuce, již na
nemovitosti právem kástavním mimoexekuč-
ním zjištěna, poknamená se na exekuční
řádot věitelovu vykonatelnost pohledávky,
kato poknamka vykonatelnosti rovná se v
tomto případě vkladu exekučního práva
kástavního (§ 89. ex. ř.)

2. Nezápsaných v knihách. Ke vzniku
jest tu třeba kájemně popasání nemovitosti
(§. 90. ex. ř.) Je-li nemovitost již kájemně po-
psána pro jinou pohledávku, stačí poknam
ka v protokole kájemního již existujícímu (§ 94. ex. ř.)

Každé zabavení nemovitosti nezapísané v knihách má v obci býti vyhlášeno způsobem tam obvyklým tedy na př. vybudnováním, vyhláškami; platnost práva zastavního na tom však nezávisí (§ 95 ex. ř.).

B. Na hmotných věcech movitých.

Ke vzniku jest tu třeba zájmového popsaní v protokole zájmovém. Zájem tento provádí výkonný orgán soudní (§ 253.), při tom neukládá se, zda-li věc zabavená jest vlastnickým exekutorům, stačí když jest v jeho detenci anebo v detenci osoby, která jest ochotna zabavení proti exekutori připsoliti a věc vydati (§ 262.). Osoby, jež tvrdí, že věc nenáleží exekutori, nýbrž jim, musí nastoupiti žalobou vlastnickou čili excindacní (tj. exekucní intervence dle § 37. ex. ř.)

Každá-li věřitel na to, maji zabavené věci vstíti se v soudní uschování, neřadí-li na to, má zabavení býti učiněno patrným způsobem pro každého zjevným (§ 259.) Právo zastavní vzniká však již pouhým popisáním v protokole.

C. Na pohledávkách peněžních neb

majících za předmět vydání věci hmotných.

1. Zapísaných v knihách pozemkových.

Ke vzniku jest třeba vkladu zastavního práva za vykonatelnou pohledávku (§ 320.). Mimo to má soud vydati záporu exekutu a třetímu dlužníkovi o nichž bude řeč sub 3.

2. Na pohledávkách a cenných papírech, jiných v § 296. totiž směnkách a jiných inasobratelných papírech, na obcích, poukárkách kúpeckých a vkladních knížkách nabývá se exekuci právo zastavní tím, že exekucní orgán je vezme k sobě a sepíše o tom zájmoví protokol.

3. Na jiných pohledávkách vznikne exekuci právo zastavní tím, že dodá se dlužníkovi a nichž tj. tzv. třetímu dlužníkovi soudní usnesení, jímž se mu rozporu, aby pohledávku svému věřiteli tj. exekutori vyplatil (§§ 294, 325.). Zároveň s touto záporu rozporu soud i exekutori, aby s právem se zabavené pohledávky nějak nakládal, zejména ji vybrat. Vázně-li za pohledávkou zabavenou učiní zastava, má na návrh exekventiv býti vráta do soudního schování (§ 298.)

D. Na jiných právech majetkových.

1. Jsou-li popsána v knihách poremtkových jest třeba vkladu exekučního práva nástavního. Také na právu patentním nabývá se exekuční právo nástavní zápisem v rejstříku patentním.

2. Jiná práva nabývají se zásadně soudním příkazem oprávněnému, aby se jakéhokoli nakládání právem zdržel: je-li nějaká určitá osoba na nákladě tohoto práva povinna k plnění, vykoná se nabavení křívě dodáním kápravědi této, aby kávarování plnila.

3. Je-li to dle povahy věci přípustno, může kávarování se státi i kájemním popsáním (§ 331. ex. ř.)

II. O věcech nepodléhajících exekuci.

Věci nepodléhající exekuci nemohou býti předmětem exekučního práva nástavního. Jsou to tyto věci:

a. Dek obledu na to, zda věc jest nemovitá neb movitá, bmotná neb nebmotná. Dle § 15. ex. ř. nemůže povolena býti exekuce pro peněžní pobledávku proti obcím a ústavům prohlášeným za veřejně užitečné na věci jejich kábody, kdyby učiti těchto věcí ve prospěch věřitele bylo na újmu úctěm obce neb veřejného ústavu.

b. z bmotných věcí movitých nepodléhají

exekuci:

a, věci věnované výkonu botoslužby uná. nebo náboženství, částky křívě a ostatky svatých § 250.

b, věci vyčleně v § 251 zejména mltné šatstvo, nábytek, nářadí exekučního, jebo svubní prsten, rodinné obrázky a řády.

c, příslušenství nemovitě věci nemůže býti samostatně bráno v exekuci § 252. To platí křívě o příslušenství loz, lodí a vorů a o příslušenství podniků parníkových, přívozní, telegrafních a kálepunních podniků a veřejných skladů. č. ř. 11. uv. k. ex. ř.

c. z pobledávek.

1. Dle zákona ze dne 21. dubna 1882. č. 123. ř. 11. nemohou býti nabaveny do jisté výše důchody, které osoby ve veřejné službě aneb jejich pozůsta. li se služebního poměru berou a to:

a, z platu služebního, přidavků a podobných důchodů osoby sloužící ve vojště, u dvora, ve službě státní, kámské, okresní, obecní neb veřejného lozdu, pak duchovních unaných vy. knání nabavitelna jest jen třetina a i tu vždy musí křívěti volno 800 kl. ročně, při exekuci pro alimenty kákonně alespoň 400 kl. ročně.

b., Ž pensí osob těchto neb jejich vdov a sirotek, jen podléhá exekuci rovněž jen třetina a volno musí zůstati nejméně 500 zl. ročně, při exekuci pro alimenty aspoň 250 zl.

c., Úplně vynaty jsou z exekuce a nevítají se do volné části příjmů: jiné platy řečených osob jako diety, divny, přídatky na krmění, příjmy spojené s medaili, kvartál imunit, pak poplatky školové, avšak z těchto poplatků školových počítá se summa uvedená v příkazu k dani do volné části příjmů. Za ekvivalenty bytové (příb. bytěné) lze vésti exekuci jen pro nájemné.

2) Dle zák. ze dne 26. května 1888. č. 75. nemohou býti zabaveny do jisté výše i důchody, které osoby v soukromé službě ve služebním poměru berou, ale jen jsou-li trvale ustanoveni. Za trvale ustanovenou platí osoba, je-li dle zákona, smlouvy neb obyčejného mínění poměr služebni nejméně na rok aneb je-li při neurčité době ustanovena výpověď nejméně tříměsíční.

a., Osobám těm musí zůstati volno ročně 800 zl. Přebytek může brán býti zcela v exekuci. Vede-li se exekuce pro daně neb alimenty musí zůstati volno pouze 400 zl.

b., Těmže těmto osob, jich vdov a sirotek, jen berou tyto od zaměstnavatele aneb od ústavů pensijních, podléhají exekuci, jen pokud převyšují 500 zl. Pro daně a alimenty možno však vésti exekuci až do zbytku 250 zl.

3) Dle zák. ze dne 29. dubna 1873. č. 68. ř. n. podléhají mrdy osob, které výlučně neb převážně činny jsou v služebním nějakém poměru ne trvalém, k tomu tebdy jsou-li práce již vykonány a prošel-li den, kdy mzda měla býti zaplacená. Pro pobídkování pokladen podporovacích a nemocenských však možno vésti exekuci bez omezení.

4) Dle úroky ze svatebních kaucí vojenských může býti vedena exekuce pouze pro pobídkovky, které na kvání manželství byly převzaty oběma manžely, po skonění však vdovou a to jen do jedné třetiny, při čemž 500 zl. musí zůstati úplně volno; pro alimenty zákonné možno vésti exekuci až do zbytku 250 zl.

5) Pobídkovky z náhrad proti nemocenským pokladnám dle zák. ze dne 30. března 1888 č. 33. ř. n. a proti úrazovým pojišťovnám dělnic. kým dle zák. ze dne 27. prosince 1887. č. 1. ř. n. 1888

nemohou být vůbec zabaveny.

6) Uklady v poštovské spořitelně nemohou být
li zabaveny vůbec zák. ze dne 28. května 1882. č. 56.

ii. 2.

7) Dle § 290. ex. ii. nemohou být zabaveny:

a.) dary a milosti a podpory osobám, jež
jsou v péči charitativní, pak pobledávky a účasten-
ství na spolcích dobročinných a dobročinných.

b.) summy pojistovací, pokud jich dle stanov
má být použito k novému stavění neb dopl-
nění příslušenství.

8) Dle § 291. ex. ii. vyloučeny jsou, pokud dobro-
madý předsabný 500 ml.

a.) příspěvky na výživu a péči, které a
nadaci neb ústavu, které na tou příčinou jsou
řázeny, se platí.

b.) kakovité platy, které exekutu příslu-
šejí se smluv pojistovacích aneb na základě ná-
konného práva na alimentaci, avšak jen, je-li
exekut nucen a nich kiti.

c.) renty peněžní, jež dávají se a titulu
poškození na těle.

IV. O jednotlivých případech exekuce k utváření a tedy spolu o jednotlivých příp. sobech realizování práva vlastnického.

A. O nucení dražbě nemovitosti.

Krátký přehled řízení dražebního jest tento:

1) Na žádost věřitelů vymáhajících dražbu

1.) posnamená se k uvedení řízení dražebního
v knize pozemkové.

2.) pak provede se popisání a odhad nemo-
vitosti.

3.) pak určí se dražební podmínky tj.
práva a povinnosti příslušného vydražitele.

4.) pak vydá se edikt dražební, v němž ur-
čen jest rok k dražbě.

5.) pak odbývá se rok dražební, při němž
se podává se strany koupěchtivých a tomu,
jenž nejvíce podal nemovitost se přiklepne.

6.) pak ustanoví a odbývá se rok k komar-
bu nejvyššího podání.

Podrobněji platí:

1.) O uvedení řízení dražebního.

a.) k žádosti přílohou být musí kni-
žovní výřab, a některá vyložení na jeho

a.) že exekut jest knihovním vlastním -
kemi nemovitosti

β.) které návrhy na nemovitosti várnou.

b.) o povolení dražby upraví se mimo
strany i věřitelé bypotékární věřitelé a oprávně-
ní z koupi zpálení (§ 133.)

c.) soud z úřední povinnosti má naří-
dití porovnání k uvedení řízení dražebního; ne-
de-li se kniha u soudu jiného, má pořádati
soud knihovní o vykonání této porovnání (§ 134.)
Porovnání také má za následek, že v exekuci po-
kračovano býti může proti každému nástup-
ci exekutovnu (§ 135.) a že dokud řízení je v běhu ne-
může povoleno býti nové řízení dražební pro jiné
pohledávání, nýbrž pouze přístup § 139.

2. O popsaní a odhadu.

a.) Popsání a odhad nesmějí předse-
vraty býti před uplynutím tří neděl od povole-
ní dražby, o místě a času mají strany býti upra-
veny (§ 140.)

b.) K odhadu budtěk přibrání znalci
(§ 143.) Podobná ustanovení o těchto znalcích iili
odhadci - obsahuje tzv. reální řád odhadní ze
dne 25. č. me 1897. č. 175. ř. m.

c.) Těmtýž řád obsahuje i podrobná pravidla
i o odhadu samém. Do odhadního protokolu má
pajat býti popis nemovitosti dle hledisek důleži-
tých pro ocenění (§ 28. ř.) a popsáno býti má i
příslušností. Odhad sám pravidelně se děje buď
stanovením ceny prodejní neb kapitalisací roč-
ního čistého výtěku (§ 15.) a to dle rovnosti
předmětu (§ 16.)

d.) Byla-li nemovitost během posledního ro-
ku již odhadnuta, může na návrh věřitele neb
dlužníka od nového odhadu býti upuštěno
(§ 142. ex. ř.)

3. O určení dražebních podmínek.

a.) Nepředložil-li věřitel hned se žádostí
za dražbu návrh dražebních podmínek, má
jej soud po provedení odhadu vyrvat, aby tak
učinil (§ 145.) jinak, že řízení bude mušeno.

b.) Dražební podmínky musí zejména
obsahovati (§ 146.):

a.) větelné označení věci, která se
prodává.

β.) ustanovení o jistotě tzv. vadiu,
kterou podávající mají předem složit. Jistota
ta obnáší pravidelně desetinu nejmenšího (§ 147.)

podání (§ 147); bypotékařům věřiteli může být pro-
minuto složit vadium, ale hned po dražbě se mu
napoví nakládání s pozemkovou a nápočet se
v knize poznamenevá (§ 148.)

f.) označení břemen, jež vydražitel má pře-
vésti bere odvěky a ceny dražební.

g.) nejmenší podání. Toto obnáší při do-
mech polovici, při venkovských statcích a pozem-
cích dvě třetiny odhadní ceny; pod koupi anou
vše se neproduvá.

e.) ustanovení, jak nejvyšší podání, když
cena, má být napraveno. Pravidelně má být
líma být složena kolově ve 14 dnech po nabytí
právní moci příklepu; nabytek pak pokud nen-
jednal směr vydražitel s věřiteli, aby pozemkár-
ky jejich místy pojištěny, ve dvou stejných koi-
kách, nejdříve ve dvou měsících po právní moci
příklepu (§ 152.)

h.) ustanovení, kdy nemovitost bude
odevzdána vydražiteli, kdy naň přečkají ne-
bezpečí, úžitky a břemena a kdy vlastnické prá-
vo jeho bude vloženo do knihy.

i.) předložili-li věřitel vymáhající dražební
podmínky vyhovující úplně zákonným předpisům

obsahují je soud bez předchozího jednání; navrhau
je-li však věřitel nějakou odvěkou, dle zákona
připustnou, ustanoví soud rok, poče k němu exe-
kuta i všechny bypotékařní věřitele a stanoví
definitivně dražební podmínky leprve po istním
jednání s jmenovanými osobami § 162.

4. O ediktu dražebním.

Jsou-li dražební podmínky stanoveny,
mívá soud rok dražební ediktem (§ 169.). Mezi po-
volením dražby a dražebním rokem musí u-
plynouti nejméně tři měsíce.

Edikt dražební dodá se všem osobám, pro
které váznou na věci práva věcná neb právo
přetkupní, vyvěsí se u soudu a vyhláší se in-
ředními novinami (§ 71). Obsahovati má:

a.) označení nemovitosti s příslušenstvím
a udání odhadní ceny.

b.) čas a místo dražby a udání nejvyšší-
ho podání.

c.) oprávnění, že v dražební podmínky
a odhadní protokol a jiné listiny lze nahléd-
nouti u soudu.

d.) oznámení, že osoby, pro něž váznou
na věci břemena, a dalších příbřích v řízení

jen tehdy budou kpraveni, bydlí-li v okrese soudu
exekutorského aneb ustanovi-li příjemce v místě soudu.

e., vyvání, aby všichni, kdož si osobují prá-
vo na nemovitost, kteří by exekuci činilo nepří-
pustnou nárok svůj, tedy zejména exekuční,
nejděle před počátkem dražby soudně k platnosti
přivedli, jinak by, kdyby příklep se udělil náro-
ku toho poskyli.

5. O roku dražebním a příklepu.

a., Rok jest veřejný a odbyvá se pravidelně
u soudu, k důležitých příčin může se odbyvati
v místě, kde nemovitost leží. Předtím přečtou se
dražební podmínky a jiná důležitá data
(§ 178.) Vyvání, aby se podávalo, smí se učiniti
teprve před hodiny po ustanoveném počtu roku.

b., Každé podání jest offerkou a podatel jest
jí vázán, dokud nebylo učiněno podání vyšší.
Exekut (§ 180. ex. n.) i osobní dlužník (§ 463. otč. n.)
jsou k podávání vůbec vyloučeni. Jiné osoby
mohou podávati osobně neb zastupcem, zá-
stupce musí se však vykázati legalisovanou
plnou mocí.

c., Když přes dvoji vyvání v pěti minutách
po druhém vyvání nebylo učiněno vyšší podání

budíž dražba skončena a posledním podateli udělen
příklep (§ 184, 183.). Příklepem nabývá vydražitel vlast-
nictví (§ 237. ex. n.) dodatečný vklad konstatuje jen
vlastnictví již nabytí. Za příčinou publicity příklep
však v knize se poznamená.

d., Proti udělení příklepu může býti po-
dán odpor k různých důvodů od spolupodávajících
neb od osob přítomných, kteří o roku dražebním
byli neb měli býti kpraveni. Odpor může býti po-
dán, zejména k důvodů matečnosti řízení dra-
žebního, k důvodu, že podatel není způsobilý
smlouvu o koupi nemovitosti uzavřít, konečně k
důvodu, že nejvyšší podání nestáčí, aby pohledáv-
ka odporujícího věitele, která předtím pohledávce
exekutorské úplně byla a nebo utrazena. Chce-li
však věitel nějaký k důvodu posten uvedeného
vnést odpor, muselo býti při roku dříve již na-
řízením předsevzato kv. prozatímní učení sta-
nu břemen. Za toto učení může nádati každý
bypotřebární věitel, jehož pohledávka předtím
pohledávce exekutorské do osmi dní po tom, kdy o
povolení dražby byl kpraven (§ 164.)

e., Bylo-li odporu proti příklepu dáno
místo, poznamená se odepření příklepu v knize

pozemkové, aby zachována byla priorita pro případ, že by ve vyšší instanci příklep byl udělen (§ 186). Po-
můžeme to jest tedy obdobná pomůcka namítmu-
ti žádosti.

6. O návrhu nejvyššího podání.

a, Nejpozději po úplném napravení nejvyšší-
ho podání má soud naříditi rok rozpočtový. K
roku přechovají se strany, veřejné orgány na do-
ně a všichni, pro něž na věci věcnou břemena.

b, Národek věřiteli jest volno, prohlásiti
své nároky tedy zejména příslušenství buď před
rokem neb po rok, jinak by se hledělo jen k sta-
vu knižovnímu.

c, Podstatu rozdělovací tvorí zejména nej-
vyšší podání, úroky a něco, výřky případně
promatimní správy, která byla smad na řízení
dražebního nařikena, po případě vadimno, je-
li vydražitel v přítaku.

d, K massy rozdělovací příkonují se
částky na práva věcnoucí na věci dle pořadí
těchto, tedy nejdříve na veřejné dávky, na
mudru, pak na ostatní břemena dle knižovní-
ho pořadí (§ 216.)

e, O konitování vada se písemně nane-

usnesení rozvrkové. Věsto-li v moc práva, mohou
na nákladě jako břemena, jež vyšla na právnou
byti k knižový vy arána. Na vklad svého práva
vlastnického, ježovi nabyt již příklepem a na vý-
maz všech pomůmek vlatkujících se k řízení dra-
žebnímu § 259. může však vydražitel nádati již
dříve, vykře-li se, že splnil všechny podmín-
ky dražební (§ 237.)

7. O exekucím prodeji k volné ruky. Na.
bidne-li se někdo během nějakého řízení dražeb-
ního, že převezme nemovitost na cenu, která od-
hadní cenu převyšuje alespoň o $\frac{1}{4}$, má soud ka-
kovou nabídku sekváliti, svoli-li k tomu věri-
telé, kteří ji nejsou úplně kryti. § 200. č. 1. Dražební
řízení se v tom případě musí.

B. O nucené správě nemovitosti.

Kratký přehled řízení při nucené správě
jest tento:

Na žádost věřitele na nucenou správu.

1. pomůcka se nucená správa v knižové
pozemkové
2. soud ustanoví nuceného správce a nane-
de jej.
3. správce ten spravuje nemovitost, běže ke-

jména věřitelů a speněňuje je:

4. správce klade soudu účet a přebytek účtů rozdělí se mezi věřitele; věřitelé dostanou tu tedy zaplacení a úrok, ne ke substance.

Podrobněji platí: 1. Řázení nucené správy.

a., Pravidelně vede se nucená správa na žádost věřitele na nucenou správu § 97; výjimečně však i tehdy může být na návrh exekutív vedena, žádá-li věřitel na nucenou dražbu, kde-li totiž podle dražby aneb alespoň smluvené annuity provádějí podobně a přebytek jednoduše rozloží (§ 201.)

b., Nucená správa poznává se v knize pokernové. Pro případ, že by nemovitost byla v nucené dražbě prodána, obdrží věřitel, pro nějž poznává se jest nucená správa, zaplacení podle dražby v pořadí poznámky oné. § 213. ex. ii.

c., Žádá-li jiný věřitel rovněž na nucenou správu, nebudí nová správa nařízena, nýbrž témuž správci budí nařízeno, by spravoval nemovitost i pro nového exekventa (§ 100.)

2. Jmenování a řázení správce.

a., Soud exekuci jmenuje správce. Soudy oborové sdělávají seznamy osob způsobilých k

převzetí správy, soud však k důležitých příčin může jmenovati i osobu nepojatou do takového seznamu (§ 107.)

b., Správce soudem se vede, totiž nemovitost se mu soudním orgánem vykonávaným ku správě odevzdá. Důležitý vliv má řázení správce /~~je~~ na právo zastávní v příčině plodu, jak dříve uvedeno

3. Postavení správce.

a., Správce jest oprávněn, vybírat na místě exekutivě všechny úroky a vynášeti také potřebné žaloby (§ 109.). K opatřením, kterých nenáleží k obyčejnému hospodářství a vůbec ke všem opatřením důležitějším, potřebuje správce svolení soudu (§ 112.) Soud vůbec vede vzhledem nad správou (§ 114.)

b., Správce přímo a vybraných úroků má spravovati daně, ne starší než třileté a běžné, pojistovací premie, mzdou za poslední rok a běžnou, náklady správy, opěrující se dávky a nepopříjených biemen, ne starší než rok a běžné, mají-li břemena ta přednost před exekventem.

c., Správce jest oprávněn pořizovati odměny a žaloby. Víše ustanoví soud.

4. Kladení účtů a rozdělení přebytků.

a., O správě má správce klásti účet roční. K vyřízení účtů stanoví soud rok.

b., Je-li tu přebytek, napraví se k němu odměna správci a pokud nebyly již bezprostředně napraveny správcem dle 3. b. opětvující dávky k břemen předcházejících exekutu na dobu roční před m. cenou správou a k bytku užívá se k splacení pohledávky, pro kterou vede se exekuce (§ 124.)

c. O exekucím prodeji hmotných věcí movitých.

a., Zabavené papíry cenné, mající cenu bursovni, budou prodány soudem k volné ruky skrze obchodního dohoda.

b., Jiné předměty, které mají cenu bursovni neb křehou, rovněž tak budou prodány anebo není-li tu dohoda, úředníkem oprávněným k dražbám neb orgánem výkonným.

c., Ostatní zabavené věci budou prodány ve veřejné dražbě, avšak to, co řešeno bylo soubu sub A. 7. platí i zde (§ 271.). Dražbu provádí výkonný orgán, a bude přibrán znalec, který předměty odhaduje. Podavatelé neskládají vadia. Nejvyšší podání jest třetina ceny odhadní, věci

klatě a stříbrné nesmí však přiklepany býti na cenu menší než jest cena kovu (§ 277.). Předměty podávají se jen na hotovost, která ihned se skládá. K rozpočtu ceny nařídí se rok rozpočtový.

D. O realizaci nástavného práva na nabavených pohledávkách peněžních.

Realisace děje se pravidelně buď přikázaním k vybrání, neb přikázaním na místě placení, výmínečně jiným splněním pohledávky

1. Přikáže-li se nabavená pohledávka exekventovi na jeho žádost k vybrání, má exekvent právo pohledávku svého dlužníka na místě tohoto vymáhati a vybrati (§ 308). Zaplatí-li mu dlužník dlužníku skutečně, napraví se tím do té částky pohledávka vymáhajícího věřitele (§ 312.)

2. Přikáže-li se nabavená pohledávka exekventovi na jeho žádost na místě placení, přejde na něho, tak jako by se byla stala i placena cesse. Věřitel pokládá se tu za uspokojena již tímto přikázaním (§ 316.)

3. Přivede-li přikázaní k cíli, může naříkeno býti jiné splnění (§ 317.) zejména prodej dle analogie prodeje hmotných věcí movitých.

E. (*) realizaci práva nástavného na jiné věci právech.

Realizace děje se dle povahy věci buď

1. přikázáním k vybrání a byly pak vybrány jiné věci než peníze, prodejem těchto věcí (§ 327.)

2. prodejem veřejnou dražbou, avšak ten povolen buď jen, když jiné splnění se nedá vůbec neb jen s nepoměrným nákladem pro-
vésti (§ 332.)

3. unucenou správou při exekuci na živ-
nosti neb na práva úřivaci neb práva na ur-
čitou činní.

U těchto případech může soudem na
příčinou ušetření nákladu správy povoleno
býti i propachtování nabaveného práva. (§ 340.)

V. (*) zaniknutí exekučního práva ná- stavného a práva k uspokojení.

1. Zásadně platí tu tatáž pravidla jako
při nástavním právu konvencionálním, a za-
níká tedy skárou věci, vzdáním se, konsolidací,
pominutím posledávky

2. Exekuční právo nástavní na hmotných

věch movitých zaniká mimo to, když věřitel do
roka po nabavení neřádně na prodej a nepokra-
čuje řádně v řízení prodejovém (§ 256.)

3. Právo k uspokojení pomíjí, byla-li exe-
kuce křížena. Do čtrnácti dnů po křížení řízení
dražebního může však bývalý exekuční věři-
tel žádati, aby vloženo bylo proti exekuční prá-
vo nástavní v pořadí pokročilky navedení
řízení dražebního (§ 208).

PŘÁVO ZÁSTAVNÍ.

0	pojmu, obsahu a různých druhů práva zástavního	3
1.	Konvenční právo zástavní	6
2.	O působení zástavním právem zjištění	12
3.	O předmětu konvenčního práva zástavního	16
4.	O osobě zástavce	22
5.	O formálních náležitostech zástavení	24
6.	Oprávnění a ochrana zástavního věřitele	26
	a.) ve stadiu zjišťovacím	26
	b.) ve stadiu ukraňovacím	29
	I. způsoby realizace	29
	II. O žalobě zástavní	31
7.	O převedení práva zástavního	36
8.	O právu podzástavním	39
9.	O hypotékách simultánních	43
10.	O poměru více věřitelů zástavních na téže věci	56

11.	O zaměření práva zástavního	60
	O samovolném nabavení dobytka	65
	O nákových právech zástavních	66
	O exekucím právu zástavním	71
	I. O exekucím právu zástavním vůbec a v případech exekuce	71
	II. O vzniku exekucí práva zást.	75
	III. O věcech nepodléhajících exekuci	78
	IV. O jednotlivých případech exekuce k ukraňování a tedy spolu o jednotlivých případech realizování práva zást.	83
	A. O nucené dražbě nemovitosti	83
	B. O nucené správě nemovitosti	91
	C. O exekucím prodeji hmotných věcí movitých	94
	D. O realizaci zást. pr. na nabavených následcích peněžních	95
	E. O realizaci práva zástavního na jiných právech	96
	V. O zaměření exekucí práva zást. a práva k uspokojení	96